

T.C.
BAŞBAKANLIK
Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

Sayı : 31853594-101-707 - 1221

26 / 2 / 2013

Konu : Kanun Tasarısı

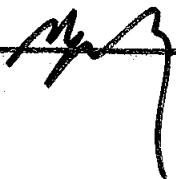
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Başbakan Yardımcılığı'na hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'na 28/1/2013 tarihinde kararlaştırılan "Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

EKİ :
1- Kanun Tasarısı
2- Gerekçe (Genel-Madde)

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tai Komisyon	Adalet Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Avrupa Birliği Uyum			
Esas Komisyon	Plan ve Bütçe			
Tarih: 27 Şubat 2013		E. No: 1/447		
Yan. Uzm.	Bşk. Yrd.	Başkan	Gn. Sek. Yrd.	Gn. Sek.
E. E.	h.	W.	W.	W.
TBMM BAŞKANI				

TRMM KANUNLAR VE KARARLAR BŞK. LİGİ
26 Şubat 2013
Numara:

T B M M KÜTÜPHANE VE ARŞİV İZM. BAŞKANLIĞI
26 Şubat 2013
No: 185911

GENEL GEREKÇE

Tasarı ile 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna, Hazine Müsteşarlığı varlık kiralama şirketlerine ve bu şirketler tarafından ihraç edilen kira sertifikalarına, Fonların fonu gibi üst fonlara kaynak sağlanmasına, Çalışanları Tasarrufa Teşvik Hesabına, Ulusal Fona, sigortacılığa, kamu iktisadi teşebbüslerine ve Hazine Müsteşarlığının teşkilat kanununa ilişkin düzenlemeler ve değişiklikler öngörülmektedir.

Bu çerçevede,

- Hazine Müsteşarlığı varlık kiralama şirketleri ile bu şirketler tarafından ihraç edilen kira sertifikalarının tabi olacağı mevzuat sarahate kavuşturulmakta,

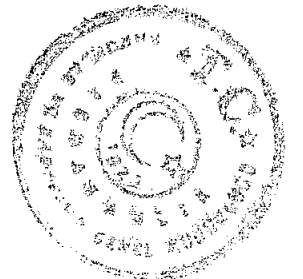
- Girişim sermayesi fonlarına ve bireysel katılım yatırımcılarının yatırım yaptığı girişim şirketlerine eş finansman sağlayan ortak yatırım fonlarına kaynak sağlayacak fonların fonu şeklinde kurulan üst fonlara belirli şartlar altında kaynak aktarılmasına ilişkin düzenleme yapılmakta, bu düzenleme ile girişim sermayesi ve girişimcilerin desteklenmesi için önemli bir finansal enstrümanın etkin şekilde kullanılması olanağı getirilmekte,

- Çalışanları Tasarrufa Teşvik Hesabına ilişkin yapılan düzenleme ile açılan davalarda kamu tarafından yapılacak ödemeler ve bu ödemelerin esas sorumlularına rücu edilmesi hususları açıklığa kavuşturulmakta,

- Tarım Satış Kooperatifleri Birliklerinin Destekleme Fiyat İstikrar Fonundan kullandıkları kredilerden kaynaklanan borçları yapılandırılarak taksitlendirilmekte, artık işlevi kalmayan Tütün Destekleme Bilançosu tasfiye edilmekte,

- Avrupa Birliği ile imzalanan Mutabakat Zaptı ile kurulmuş bulunan Ulusal Fonun projelerin eş finansmanı ve Avrupa Komisyonuna yapılacak diğer ödemelere ilişkin işlemlerinde yararlanıcı ve uygulayıcı birimlerin yükümlülükleri düzenlenmekte ve böylece Ulusal Fonun yasal zemini kuvvetlendirilmekte,

- Bankacılık, sigortacılık ve kamu iktisadi teşebbüslerine ilişkin mevzuat ile Hazine Müsteşarlığının teşkilat kanunu ile bazı kanun ve kanun hükmünde kararnamelerde güncel ihtiyaçlara ve değişen bazı mevzuata uyum sağlanması amacıyla değişiklikler yapılması öngörülmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Madde ile 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna yeni tanımlar eklenmektedir.

MADDE 2- 4749 sayılı Kanunun 7/A maddesinin birinci fıkrası esasen muhafaza edilmekle birlikte, uygulamada yaşanan ve ileride yaşanması muhtemel tereddütlerin izalesini teminen bazı değişiklikler yapılması gerekmiştir.

Varlık kiralama şirketinin işleyiş ve amacının diğer anonim şirketlerden farklı olduğu göz önünde bulundurularak anılan şirketlerin kuruluş, tescil, tasfiye ve işleyişe ilişkin mevzuat hükümlerine tabi olmaması daha önce düzenlenmiştir. Uygulamada ortaya çıkan gereklilik nedeniyle söz konusu hükümlerin 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununda yer alan hükümler olduğu belirtilmiş ve şirketlerin denetleme ve sermaye yükümlülüklerinden de muafiyeti sağlanmıştır.

Bu madde kapsamındaki varlık kiralama şirketlerinin kamu tüzel kişiliğini haiz olmadığını tasrih etmek ve uygulamada bu konudaki tereddütleri gidermek için bu şirketlerin özel hukuk tüzel kişiliğini haiz olduğu açıkça belirtilmiştir.

Kira sertifikası ihraçlarına konu olan varlıklar üzerinde, ihracın vadesi süresince ihraç koşullarına aykırı herhangi bir hukuki işlem tesis edilemeyeceği daha önce düzenlenmiş olup, üçüncü tarafların iyi niyetli iktisaplarının önüne geçilmesi amacıyla söz konusu düzenlemenin ilgili taşınmaz sicil kayıtlarına şerh edilmesi gerekli kılınmıştır.

Kira sertifikası ihraçlarının gecikmeye mahal vermeden gerçekleştirilmesi amacıyla tapu sicillinde değişiklik dahil gerekli her türlü işlemlerin münhasıran Hazine Müsteşarlığının yazılı başvurusu üzerine gerçekleştirilmesi öngörülmüştür.

4749 sayılı Kanunun 7/A maddesi kapsamındaki devir ve kiralama işlemleri, benzer diğer devir ve kiralama işlemlerinden farklı olarak finansman amacıyla tesis edilmektedir. Bu kapsamdaki varlık kiralama şirketlerinin tek fonksiyonunun ihracın gerçekleştirilmesi olduğu, idari harcamaları ve personeli bulunmadığı da dikkate alındığında bu şirketlerin ilave idari ve mali yükten arındırılmasının operasyonel kolaylık sağlayacağı ve işlemlerin amacıyla uyumlu hale geleceği değerlendirilerek tamamı Hazine Müsteşarlığına ait olanların ilgili mevzuat uyarınca tesis edilen defter tutma ve fatura kesme, beyanname verme gibi diğer yükümlülüklerden muaf tutulması öngörülmüştür. Bu şirketlerin denetiminin Müsteşarlık denetimi çerçevesinde gerçekleştirileceği tavzih olunmuştur. Ayrıca, tamamen finansman amacıyla yapılan ve ihracın vadesi sonunda ilgili kuruma geri satılacak olan varlıkların kiralama işlemlerinde, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun kira sözleşmelerini düzenleyen dördüncü bölümünden muafiyet sağlanmış olup, bu işlemlerde taraflar arasında düzenlenecek sözleşme hükümlerinin uygulanacağı hükme bağlanmıştır. Söz konusu varlık kiralama şirketlerinin anonim şirket statüsünde olması nedeniyle 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanunu uyarınca belirli bir aidat ödemesi gerekmektedir. Ancak, bu şirketlerin amacı ve mahiyeti sadece finansman sağlamaya yönelik olduğundan ilave mali bir yük oluşmaması amacıyla tamamı Hazine Müsteşarlığına ait olanlara söz konusu Kanundan muafiyet sağlanmıştır. Ayrıca, bu şirketlerin 233 ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelere tabi olmadığı tasrih edilmiştir. Bu şirketlere devredilen taşınmazların, ihracın vadesi sonunda tekrar ilgili kuruma satılacağı göz önünde bulundurularak deprem sigortasından da muafiyet sağlanmıştır. Nihai olarak da bu varlıkların haciz ve ceza takip hukuku başta olmak üzere ilgili diğer mevzuat kapsamında devlet malı statüsünün ihraç süresince de muhafaza edileceği hükme bağlanmıştır.

MADDE 3- Madde ile 4749 sayılı Kanun kapsamında Hazine Müsteşarlığı tarafından sağlanan garantilerin tümü için garanti ücreti alınması ve uygulama usul ve esaslarının buna göre belirlenmesini sağlamak üzere 8 inci maddenin üçüncü ve dördüncü fıkralarında gerekli düzenlemeler yapılmaktadır. Ayrıca, aynı maddenin altıncı fıkrasında yer alan “yatırım harcamalarına kıyasla öncelikli olarak” ibaresinin yürürlükten kaldırılması ile borçlu kuruluşların her taksit ödemesini kapsayacak şekilde kredi ödemelerine ilişkin kaynakları ayırmaları konusunda gerekli önlemleri almalarının sağlanması hedeflenmektedir.

MADDE 4- 4749 sayılı Kanunun 11 inci maddesi, Hazine Müsteşarlığının garantisi altında sağlanan veya dış borcun ikrazı suretiyle kullanılan krediler çerçevesinde yapılacak geri ödeme yükümlülüklerini karşılamak üzere Dış Borç Ödeme Hesabının oluşturulması konusunda düzenlemeler içermektedir. Bahse konu maddede yapılan değişiklikle, yerel yönetimler tarafından Müsteşarlık garantisi altında ihraç edilecek tahvillerin geri ödemeleri için de Dış Borç Ödeme Hesabı kurmaları zorunlu hale getirilmektedir.

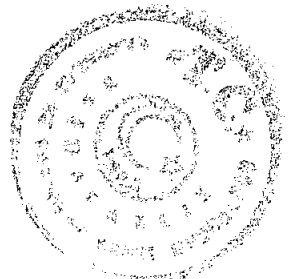
MADDE 5- 13/2/2011 tarihli ve 6111 sayılı Kanun ile değiştirilen 1211 sayılı Kanunun 41 inci maddesinde yapılan değişiklikle birlikte daha önce Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası tarafından Hazine Müsteşarlığına ücretsiz olarak sunulan bankacılık hizmetleri Banka tarafından belirlenen bir ücret tarifesine karşılığında yapılmaktadır. Bu değişiklik ile söz konusu bedellerin ödenmesinin Hazine Müsteşarlığı bütçesinden yapılması düzenlenmektedir.

MADDE 6- 1211 sayılı Kanunda yapılan değişiklik ile Hazine Müsteşarlığının Merkez Bankası nezdindeki hesapları müştereken tespit olunan şartlarda nemalandırılmaktadır. Risk hesabının da benzer şekilde nemalandırılması amaçlanmıştır.

MADDE 7- Madde ile Hazine Müsteşarlığı varlık kiralama şirketince ihraç edilen kira sertifikalarının, Müsteşarlıkça ihraç edilen diğer menkul kıymetlerle aynı statüde değerlendirilebilmelerini teminen 4749 sayılı Kanunun 15 inci maddesine eklenerek istisnalardan yararlandırılması öngörülmektedir.

MADDE 8- Madde ile “diğer Hazine alacakları”nın takip ve tahsilinin etkinleştirilmesini teminen ikincil mevzuat düzenleme yetkisi alınmaktadır.

4749 sayılı Kanunun 16 ncı maddesine eklenen fıkra ile Hazine Müsteşarlığına intikal eden veya gelecekte etmesi muhtemel olan menkul kıymetlerden hukuken takip kabiliyeti kalmayan veya ekonomik değeri bulunmayanların kaydedildikleri hesaplardan çıkarılması için Müsteşarlığın bağlı bulunduğu Bakana yetki verilmektedir. Ayrıca, yapılan düzenleme ile hesaplardan çıkarılan hukuken takip kabiliyeti kalmayan veya ekonomik değer taşımayan menkul kıymetlerin 3473 sayılı Muhafazasına Lüzum Kalmayan Evrak ve Malzemenin Yok Edilmesi Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunda yer alan süreler nedeniyle uzun bir müddet Hazine Müsteşarlığı arşivlerinde bekletilmemesini teminen, çıkarılma işleminin hemen akabinde Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğüne gönderilmesi düzenlenmektedir.

MADDE 9- Madde ile 4749 sayılı Kanuna ek 1 inci ve ek 2 nci maddeler eklenmektedir.

Yatırım yapılan firmalardan alınan hisselerin, orta vadede satılması ile yüksek riske orantılı yüksek getiri sağlanması prensibine dayanan girişim sermayesi, iş fikri üreterek hızlı büyüme potansiyeli sağlayan erken ve büyüme aşamasındaki firmalar için önemli bir finansal araç durumundadır. Ülkemizde özellikle 2000'li yıllardan itibaren gelişme istidadı gösteren girişim sermayesi fonlarının kapasitesinin ve etkinliğinin artırılması, bu potansiyelin dinamik, teknoloji odaklı, katma değeri yüksek işletmelere yönlendirilmesi için Almanya ve Güney Kore gibi ülkelerde de uygulama alanı bulan ve üst fon şeklinde tasarlanan fonların fonu modeli, doğrudan bu işletmelere yatırım yapmak yerine, girişim sermayesi fonlarından bir portföy oluşturarak bu portföyü yönetmekte ve bunu yatırım stratejisi olarak benimsemektedir. Ortak yatırım fonu ise, üst fon altında her bir yatırım için bireysel katılım yatırımcısının aktaracağı sermaye tutarından fazla olmamak kaydıyla eş sermaye desteği sağlayan bir alt fon yapısıdır. Bu yapıda üst fondan sağlanan kaynaklar girişim sermayesi fonları aracılığıyla değil bireysel katılım yatırımcıları ve bunların bağlı olduğu akredite ağlar üzerinden kullanılmaktadır. Üst fonların çatısı altında girişim sermayesi fonları yanında Bireysel Katılım Yatırımcıları ile de ortak yatırım yapma imkânı bulunmaktadır. Yapılan bu düzenleme ile ülkemizde üst fonlara kaynak aktarılması imkânı sağlanarak girişim sermayesi ve girişimcilerin desteklenmesi için önemli bir finansal enstrümanın etkin şekilde kullanılması olanağı getirilecektir. Diğer taraftan girişim sermayesi fonları gerek kurumsal yönetim ilkelerinin işletmelerde uygulama alanı bulması gerekse bu işletmelerin rekabet edebilecek verimliliğe ve kapasiteye ulaşabilmesi açısından da sağladıkları teknik ve yönetim desteği ile önemli bir rol üstlenmektedir.

Ek 1 inci maddenin birinci fıkrasında yapılan düzenlemeyle yatırım riskinin yüksekliğine bağlı olarak bireysel katılım yatırımcılarından başlamak üzere girişim sermayesi fonları ve bankalara kadar uzanan farklı finansal yapıların girişimcilere sunulabildiği bir finansal sistemde erken ve büyüme aşamasındaki girişimlerin de finansman ihtiyacını karşılayabilecek bir üst fon yapısına kaynak aktarmak amacıyla Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir. Yine bu kapsamda, Bakanlar Kurulu aktarılabilecek kaynağın niteliğini belirlemeye, fonlarının seçim kriterlerini, aktarılan tutarla yatırım yapılabilecek alanları, denetimini, taahhüt edilen tutardan kaynaklanan her türlü ücret ve masrafin üst sınırlarını ve uygulamaya ilişkin diğer hususları belirlemeye yetkili kılınmaktadır.

Maddenin ikinci fıkrasında üst fona taahhüt edilen kaynağın dönemler itibarıyla bu amaçla Hazine Müsteşarlığı bütçesine konacak ödenekten karşılanması ve Müsteşarlığın bağlı olduğu Bakanın aktarılabilecek kaynağa ilişkin miktarı belirlemeye yetkili olacağı düzenlenmektedir.

Maddenin üçüncü fıkrasında yapılan düzenlemeyle Müsteşarlık tarafından üst fona aktarılan tutarın, üst fonun ya da kaynağı kullanan alt fonun sona ermesi veya tasfiyesi durumunda kalan bakiye tutarlarının bütçeye gelir olarak kaydedilmesi hüküm altına alınmaktadır. Ayrıca, diğer kamu kurum ve kuruluşları tarafından üst fona hibe şeklinde kaynak sağlanması durumunda üst fonun ve/veya alt fonun tasfiyesi veya sona ermesi üzerine mezkûr kurum veya kuruluşa ait bakiye tutarın bütçeye gelir kaydedileceği hüküm altına alınmaktadır.

Maddenin dördüncü fıkrasında yapılan düzenlemeyle Bakanlar Kurulu kararı ve ilgili mevzuatın uygulanmasında tereddüt oluşan durumlarda Müsteşarlığın bağlı bulunduğu Bakanın kararı ile tereddütlerin giderilmesi imkânı getirilmektedir.

Ek 2 nci maddenin birinci fıkrası ile Türkiye-Avrupa Birliği mali işbirliği kapsamında sağlanacak mali kaynaklar için Türkiye'nin sağlamak zorunda olduğu ulusal eş finansmanın yararlanıcı kuruluşlar tarafından yerine getirilmesi sağlanmaktadır. Avrupa Birliğince eş finansman sağlanan program ve projelerin uygulanması sırasında çeşitli nedenlerle ilave finansman ihtiyacı ortaya çıkabilmektedir. Birinci fıkra ile ortaya çıkabilecek ilave ihtiyacın nasıl karşılanacağı düzenlenmektedir. Madde ile program yararlanıcısı kurumun eş finansman sağlama yükümlülüğü bulunup bulunmadığına bakılmaksızın, doğabilecek finansman ihtiyacını kendisinin karşılayacağı hüküm altına alınmaktadır. Yine projeler için gerekli olan finansmanın, nakit ihtiyacına bağlı olarak otuz gün içerisinde Ulusal Fona aktarım işleminin gerçekleştirilmesi hususu hüküm altına alınmaktadır. Ulusal Fona aktarılan bu tutarların ilgili anlaşmalar çerçevesinde kullanılması sağlanmaktadır.

Proje yararlanıcısı kurumların gerekli finansmanı zamanında Ulusal Fona aktarmaması veya hiç aktarmaması hallerinde, Avrupa Komisyonu ile imzalanan anlaşmalar uyarınca, uygulama birimlerinin sözleşmeye bağladığı işlerle imzalanan anlaşmalarda öngörülen diğer yükümlülüklerin Ulusal Fon tarafından yerine getirilmesi gerekmektedir. Bu çerçevede, gerek uygulama birimlerine, gerekse Avrupa Komisyonuna Ulusal Fon tarafından yapılacak aktarımlar için gerekli tutarların, yılı bütçelerinde Hazine Müsteşarlığı bütçesinin transferler tertibine konulacak ödenekten Ulusal Fona transfer edilebilmesi öngörülmektedir. Ulusal Fon tarafından bu kapsamda yapılan transferlerden doğan alacakların ilgili kurumlardan tahsil keyfiyeti de maddenin ikinci fıkrası ile belirlenmektedir.

Uygulamada Avrupa Komisyonunca sağlanan fonların Ulusal Fona aktarılmasında da gecikmeler yaşanabilmektedir. Avrupa Komisyonu ile imzalanan anlaşmalara göre Komisyon eş finansmanında gecikme olması halinde dahi uygulama birimleri sözleşmeye bağlanmış işlerle ilgili yükümlülüklerini yerine getirmek zorundadırlar. Maddenin üçüncü fıkrası ile Uygulama Birimlerinin bu kapsamda ihtiyaç duyacağı finansmanın yine Hazine Müsteşarlığı bütçesine konulan ödenekten Ulusal Fona transfer edilebilmesi imkanı getirilmektedir.

Maddenin dördüncü fıkrası ile kurumlarca Ulusal Fon hesaplarına aktarılan, ancak çeşitli nedenlerle kullanılamayan tutarların genel bütçeye gelir kaydedilmesi veya iadesine ilişkin çerçeve belirlenmektedir.

Beşinci fıkra ile mali işbirliği kapsamındaki projelerin uygulanması sırasında uygulama birimlerince sözleşme hükümlerine göre yüklenicilerden yapılan kesintilerin program ve projelerin tamamlanmasını müteakip genel bütçeye gelir kaydedilmesi sağlanmaktadır.

Hazine Müsteşarlığı ile Merkez Bankası arasında imzalanan protokol gereği Ulusal Fon adına açılan hesaplara faiz tahakkuk etmekte, Merkez Bankası tarafından yapılan transferler için ilgili kurumlar adına Hazine Müsteşarlığı bütçesinden ödeme yapılmaktadır. Maddenin altıncı fıkrası ile Merkez Bankasınca tahsil edilen ücretler bütçeden ödendiği için, Ulusal Fon hesaplarına tahakkuk eden faizlerin genel bütçeye gelir kaydedilmesi sağlanmaktadır.

MADDE 10- Madde ile Hazine Müsteşarlığı varlık kiralama şirketince ihraç edilen kira sertifikalarının Müsteşarlık tarafından ihraç edilen diğer menkul kıymetlerle aynı statüde değerlendirilmesini teminen 6802 sayılı Gider Vergisi Kanununda değişiklik yapılmaktadır.

MADDE 11- Gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri tarafından hibe olarak sağlanan destek tutarları ticari kazancın bir unsuru olarak, bu hibelerle yapılan harcamalar ise niteliğine göre gider veya maliyet olarak dikkate alınmaktadır. Madde ile Avrupa Topluluğu Sözleşmeleri çerçevesinde sağlanan hibelerin gelir vergisine tabi tutulmayarak tamamının ilişkili olduğu projelerde kullanılabilmesine imkân sağlanmaktadır. Bu uygulama, hibelerin verildiği projelerle sınırlı olup söz konusu hibelerden herhangi bir şekilde harcanmayan ve iade edilmeyen tutarlar, gelire dâhil edilerek vergilendirilecektir.

Ayrıca bu şekilde hibelerle finanse edilen yıllara sari inşaat ve onarım işleri dolayısıyla yapılacak hak ediş ödemeleri ile serbest meslek ödemeleri üzerinden vergi kesintisi yapılmayarak söz konusu hibelerin etkinliğinin artırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 12- Madde ile Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasının yapısı göz önünde bulundurularak 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun 414 üncü maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi ile 428 inci maddesinin Banka hakkında uygulanmayacağı hükme bağlanmaktadır.

MADDE 13- Madde ile Merkez Bankası Denetleme Kurulu üyelerinin Genel Kurulca seçilmeleri öngörülmektedir.

MADDE 14- Madde ile 1211 sayılı Kanuna geçici 11 inci madde eklenerek mevcut Denetleme Kurulu üyelerinin, görev sürelerinin sonuna kadar görevlerine devam edeceği öngörülmektedir.

MADDE 15- Madde ile Hazine Müsteşarlığı varlık kiralama şirketi tarafından ihraç edilen kira sertifikalarına konu olan binaların tekrar ilgili kurumlara iade edileceği dikkate alınarak, anılan binalar emlak vergisinden muaf tutulmaktadır.

MADDE 16- Madde ile Hazine Müsteşarlığı varlık kiralama şirketi tarafından ihraç edilen kira sertifikalarına konu olan arazi ve arsaların tekrar ilgili kurumlara iade edileceği dikkate alınarak, anılan varlıklar emlak vergisinden muaf tutulmaktadır.

MADDE 17- Madde ile mülga 2/1/1961 tarihli ve 196 sayılı Kanun ile bu Kanuna dayanılarak çıkartılan Bakanlar Kurulu kararları uyarınca, 2002 yılına kadar Hazine nam ve hesabına yürütülen destekleme alımlarına ilişkin olarak Gayrimenkul A.Ş. (Tütün, Tütün Mamulleri, Tuz ve Alkol İşletmeleri A.Ş.) tarafından yönetilen Tütün Destekleme Bilançosunun, söz konusu destekleme alımı uygulamasının sona ermesi, destekleme kapsamında alınan tütün stoklarının tükenmiş olması ve Tütün Destekleme Bilançosunun işlevinin kalmaması nedenleriyle, bilanço kalemlerinin anılan Şirket bilançosuna devri suretiyle tasfiye edilmesi öngörülmektedir.

MADDE 18- Dış Ekonomik İlişkiler Genel Müdürlüğünün görevlerini düzenleyen (c) bendinde yapılan değişiklikle, uygulama imkanı kalmayan hükümlerin çıkarılması suretiyle uygulama ile mevzuat uyumunun sağlanması amaçlanmıştır.

Diğer taraftan, 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring ve Finansman Şirketleri Kanunu ile 90 sayılı Ödünç Para Verme İşleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname yürürlükten kaldırılmıştır. Ayrıca, söz konusu Kanunda sayılı faaliyetlerden birini yürütmek amacıyla Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumuna başvuruda bulunmayan ikrazatçılar ile başvurduğu halde Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulundan gerekli izinleri alamayan ikrazatçıların faaliyet izinleri başka bir işleme gerek kalmaksızın kendiliğinden sona erecektir. Bu çerçevede, 4059 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde yer alan ve Malî Sektörle İlişkiler ve Kambiyo Genel Müdürlüğünün görevleri arasında sayılan, “ödünç para verme işleri” ibaresi yürürlükten kaldırılmaktadır.

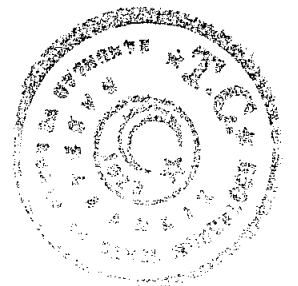
6327 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 10 uncu ve 14 üncü maddeleri ile Bireysel Katılım Sermayesi Sistemine ilişkin yasal bir çerçeve çizilmiş ve erken aşama işletmelere sermaye koyan lisanslı bireysel katılım yatırımcılarına önemli vergi avantajı sağlanmıştır. Bu maddelerin uygulanması aşamasında bireysel katılım yatırımcılarının lisanslanmasına, bireysel katılım yatırımcıları ağlarının akreditasyonuna, desteklenecek yatırımlara ve şirketlere ilişkin düzenlemeler, Kanunla verilen yetki kapsamında Hazine Müsteşarlığı tarafından yapılmaktadır.

Finansal İstikrar Komitesi, 3/6/2011 tarihli ve 637 sayılı Ekonomi Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile 4059 sayılı Hazine Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanuna eklenen ek 4 üncü madde ile düzenlenmiştir. Söz konusu düzenleme ile Finansal İstikrar Komitesi Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın başkanlığında toplanmaktadır. Bu çerçevede, Malî Sektörle İlişkiler ve Kambiyo Genel Müdürlüğünün görevlerine “bireysel katılım sermayesi” ve “mali sektörü geliştirici ve finansal istikrarı güçlendirici çalışmalar yapmak” ibareleri eklenmiştir.

Mevcut madde metninde yer alan “Sermaye Piyasası Kurulu, menkul kıymetler borsaları ve mali sektörün diğer kurumlarının Müsteşarlığın bağlı olduğu Bakanlık ile ilişkilerini düzenlemek” ibaresi yerine “Finansal düzenleyici ve denetleyici kurumlar ve borsalarla işbirliği yapmak” ibaresi kullanılmıştır.

MADDE 19- Madde ile 11/10/2011 tarihli ve 662 sayılı KHK’nın 65 inci maddesi ile Petrol Kanununa tabi uygulamalar Hazine Müsteşarlığının Kamu Sermayeli Kuruluş ve İşletmeler Genel Müdürlüğünün görev alanından çıkartıldığı için 5 inci maddenin (b) bendinde de paralel değişiklik yapılmaktadır.

MADDE 20- Madde ile eş düzey makamlar için uygulamada paralellik ilkesi gereği 4059 sayılı Kanunun 7 nci maddesine yurt dışı teşkilatına sürekli görevle atanabilmek için atamanın yapıldığı tarihte Müsteşarlık merkez teşkilatı birimlerinde fiilen en az üç yıldan beri görev yapmış olmak zorunluluğunun Müsteşar, Müsteşar Yardımcısı ve Genel Müdürlüklerde olduğu gibi Kurul Başkanları için de aranmaması öngörülmektedir.

MADDE 21- 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 49 uncu maddesi ile işsizlik sigortası primlerinin toplanmasından, sigortalı ve işyeri bazında kayıtların tutulmasından, toplanan primler ile uygulanacak gecikme cezası ile gecikme zammının İşsizlik Sigortası Fonuna (Fon) aktarılmasından, teminat ve hak edişlerin prim borcuna karşılık tutulmasından, yersiz olarak alınan primlerin iadesinden Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK)'nın görevli, yetkili ve sorumlu olduğu hüküm altına alınmıştır. Bu çerçevede SGK, Fon adına işsizlik sigortası işçi ve işveren paylarını toplayarak Fona aktarmakta, Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü (İŞKUR) ise aktarılan tutarın üçte birini Hazine Müsteşarlığından talep etmektedir. Mevcut uygulamada, Fona işçi ve işveren primleri aktarımları Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının biri bağlı, diğeri ilgili kuruluşu arasında yapılmakta olup, devlet payının aktarımı ise Hazine Müsteşarlığı tarafından yapılmaktadır. Madde ile devlet payının aktarımına ilişkin ilgili iki kurum arasında daha güçlü bir koordinasyon sağlanması amacıyla söz konusu ödeneğin İŞKUR'un ilgili olduğu Bakanlık bütçesi altına konulması hüküm altına alınmaktadır.

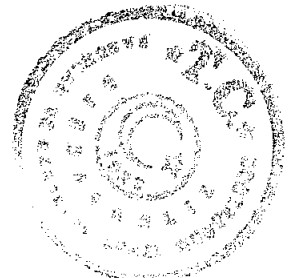
MADDE 22- Maddenin yayımı tarihinden önce İşsizlik Sigortası Fonuna Sosyal Güvenlik Kurumundan ve Hazine Müsteşarlığından aktarılan tutarların fazla ve/veya eksik olduğunun tespit edilmesi halinde tarafların yükümlülüklerini faizsiz olarak yerine getireceğine ilişkin olarak madde ile 4447 sayılı Kanuna geçici 11 inci madde eklenmektedir.

MADDE 23- Madde ile 4572 sayılı Tarım Satış Kooperatif ve Birlikleri Hakkında Kanuna geçici 3 üncü madde eklenmektedir. Tarım Satış Kooperatif ve Birliklerinin 1/5/2000 tarihinden sonra Destekleme ve Fiyat İstikrar Fonundan kullandıkları kredi borçları, ilgili mevzuat kapsamında işletilen faizler nedeniyle sürekli artmaktadır.

Madde ile geçmiş yıllarda muhtelif kanunlarla kamu kuruluşları ile gerçek ve tüzel özel kişilerin kamuya olan borçlarının yeniden yapılandırılarak tahsiline imkan kılan düzenlemelere benzer bir yeniden yapılandırma ile Tarım Satış Kooperatif ve Birliklerine ödeme kabiliyeti kazandırılması ve tahsilatın kolaylaştırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 24- Yapılan düzenlemeyle, maddede ifade bütünlüğünün sağlanması ve uygulamada oluşabilecek tereddütlerin giderilebilmesini teminen Devlet katkısı ve getirilerine ilişkin ifadeler "Devlet katkısı hesabı" şeklinde düzeltilmektedir.

Maddenin altıncı fıkrasında yapılan değişiklikte, haksız olarak ödendiği tespit edilen Devlet katkılarının, sonraki dönemlerde ödenecek Devlet katkısından mahsubu yerine faiziyle birlikte doğrudan genel bütçeye gelir kaydedilmesi hususu düzenlenmekte ve iadelerin daha hızlı yapılması sağlanmaktadır. Maddeye eklenen son fıkra ile, Devlet katkısının katılımcılara ödenmesi ve hak kazanılmayan tutarların Devlete iadesi işlemlerinde Müsteşarlıkça iki iş gününü geçmeyecek şekilde tanımlanan işlem süreleri sırasında bir nema oluşması durumunda, bunun Devlet tarafından şirketlerden talep edilmeyeceği hususuna açıklık getirilmektedir. Buna karşılık, emeklilik gözetim merkezince Devlet katkısı uygulamasına ilişkin olarak gerçekleştirilecek operasyon ve işlemlerden dolayı anılan kuruluşa Müsteşarlıkça herhangi bir ücret ödenmeyeceği düzenlenmektedir.

MADDE 25- Uzun vadeli ve emekliliğe yönelik tasarrufların teşviki amacıyla, 4632 sayılı Kanunda vakıf, sandık ve benzeri kuruluşlar bünyesindeki emekliliğe yönelik taahhüt ve tutarların bireysel emeklilik sistemine aktarımı için vergisel anlamda önemli avantajlar getirilmiştir. Madde ile bu avantajların söz konusu amaçlarla örtüşmeyecek biçimde kullanılmasının önlenmesi ve sistemden üç yıldan önce ayrılmaların caydırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 26- 4853 sayılı Çalışanların Tasarruflarını Teşvik Hesabının Tasfiyesi ve Bu Hesaptan Yapılacak Ödemelere Dair Kanun ile Çalışanların Tasarruflarını Teşvik Hesabı tasfiye edilmiş ve bu kapsamda hak sahiplerine bugüne kadar yaklaşık 17 milyar TL tutarında ödeme yapılmıştır. Ancak anılan Hesabın işlediği dönemde adlarına hesap açılmayan veya eksik ödemede bulunan çalışanlarca nezdinde çalıştıkları işveren aleyhine açılan davalar, önce Yargıtay ve bilahare Danıştayın ilgili daire kararları gereğince Hazine Müsteşarlığı ve Sosyal Güvenlik Kurumuna karşı açılmaya başlanmıştır. Madde ile 4853 sayılı Kanuna ek 2 nci madde eklenmektedir. Bu düzenleme ile mahkeme kararlarının uygulanmasında ortaya çıkan tereddütlerin giderilerek hükmedilen tutarların Hazinece ödenmesi amaçlanmaktadır. Ayrıca, hak sahiplerine yapılacak ödemelerin, mülga 3417 sayılı Kanun ve 4853 sayılı Kanundan doğan yükümlülüklerini zamanında yerine getirmeyen işverenlere rücu edilmek kaydıyla, tahsilinin sağlanması öngörülmektedir.

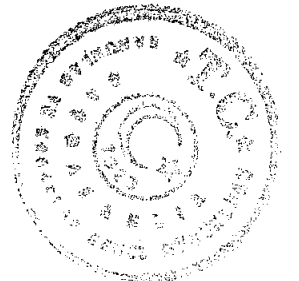
Diğer taraftan kişi bazında hak sahipleri belirlenemediğinden Sosyal Güvenlik Kurumunda bekletilen tutarların Hazine Müsteşarlığı hesaplarına aktarılması amaçlanmaktadır.

MADDE 27- İç denetçi ihtiyacının kısa vadede karşılanabilmesi amacıyla, 5018 sayılı Kanuna eklenen geçici 21 inci madde ile 2014 yılı sonuna kadar mevcut denetim elemanları ile merkez teşkilatlarında çalışan uzman personel ve bazı meslek mensupları için belirli şartlar dâhilinde iç denetçi kadrolarına atanma imkânı getirilmektedir.

MADDE 28- 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun nitelikli dolandırıcılık suçuna ilişkin 158 inci maddesinde, anılan suçun banka ve diğer kredi kurumlarınca tahsis edilmemesi gereken bir kredinin açılmasını sağlamak maksadıyla işlenmesi halinde hükmedilecek hapis ve adli para cezası için özel bir alt sınır öngörülmüştür. Madde ile sigorta şirketlerinin de finans sektöründe faaliyette bulunan itibar kurumları olduğu dikkate alınarak anılan alt sınır kapsamına sigorta bedelinin alınması hali de eklenmiştir.

MADDE 29- 5411 sayılı Bankacılık Kanununun ek 1 inci maddesi gerçek ve tüzel kişi müşterilerin risk bilgilerinin, kendileriyle ya da onay vermeleri koşuluyla sadece özel hukuk tüzel kişileri ile paylaşılmasına imkan vermekte, müşteri onay verse bile risk bilgisinin gerçek kişilerle paylaşılması mümkün bulunmamaktadır. Değişiklik ile müşterinin onayı ile risk bilgilerinin paylaşılacağı kişilere gerçek kişiler de eklenmektedir.

MADDE 30- 4749 sayılı Kanuna göre kurulan ve tamamı Hazine Müsteşarlığına ait varlık kiralama şirketlerinin mahiyetleri ve amacı dikkate alındığında kurumlar vergisine konu oluşturacak bir işlem söz konusu olmamaktadır. Bu nedenle madde ile tamamı Hazine Müsteşarlığına ait olan varlık kiralama şirketlerine kurumlar vergisinden muafiyet sağlanmaktadır.

MADDE 31- Madde ile 6102 sayılı yeni Türk Ticaret Kanununun 1426 ncı maddesinde düzenlenmiş bulunan hüküm ile uyum amaçlanmaktadır. Ayrıca, Kanunda yer alan aktüerler, brokerler ve acentelerde olduğu gibi, eksperler için de nitelik, kayıt, faaliyet esas ve usulleri bakımlarından yönetmelik düzenlenebilmesi için açık yetki alınmaktadır.

MADDE 32- Madde ile zorunlu sigortalar ve hayat sigortası acenteleri için de diğer acenteler gibi başka işle uğraşma yasağı getirilmekte, bununla birlikte sigorta acentelerinin sigorta aracılığı dışında, örneğin diğer finansal faaliyetler alanında da aracılık hizmeti sunabilmelerine Hazine Müsteşarlığının uygun görmesi kaydıyla imkan verilmektedir. Bu suretle, sigorta acenteliği hizmet kalitesinin yükseltilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 33- Zorunlu sigortalarda tahkim sistemine ilgili kurumun üye olmasına bağlı olmadan hak sahibinin tahkim sistemine başvurmasını temin etmek amaçlanmaktadır. Diğer taraftan sigorta tahkim sistemine üye olmayan kuruluşlar bakımından Sigorta Tahkim Komisyonunun giderlerine katılım diğer üyelerden farklı olduğundan bu hususun Müsteşarlıkça düzenlenmesi öngörülmektedir.

Onikinci fıkrada yapılan değişiklik ile hakem kararlarına karşı itiraz usulü hükme bağlanmaktadır. Bu usule her uyuşmazlık için değil maddede belirlenen parasal limiti aşan uyuşmazlıklar bakımından başvurulması, düşük tutarlı uyuşmazlıklar için gereksiz yere itiraza gidilmemesi öngörülmektedir. İtiraz taleplerinin mahiyetleri gereği hızlı ve uzmanlık gerektirmesi nedeniyle sigorta tahkim sistemi içinde incelenmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 34- Sigorta Bilgi ve Gözetim Merkezi için sektörden sağlanan katılım payı binde bir ile sınırlı olup bu limit uygulamada çoğu kez yeterli gelmemekte ve sektörden katılım talep edilmektedir. Madde ile uygulamada gerçekleştirilen bu ek katılımın Hazine Müsteşarlığının belirleyeceği esaslar dahilinde talep edilebilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 35- Sigortacılık mevzuatında hak sahiplerince aranmayan paraların akıbeti hakkında kanun hükmü bulunmamaktadır. Uygulamanın kanun temelinde kurala bağlanmasını teminen bankacılık mevzuatı örnek alınarak 5684 sayılı Kanuna 33/B maddesi eklenmektedir. Bu çerçevede zamanaşımına uğramış paraların aktarılacağı merci temel olarak Güvence Hesabı olarak düzenlenmekle beraber ilgisine göre özel kanunlara istinaden kurulan ve sigortacılık faaliyetinde bulunan Tarım Sigortaları Havuzu ve Doğal Afet Sigortaları Kurumuna aktarım yapılması hükme bağlanmaktadır.

MADDE 36- Madde ile sigortacılık faaliyetinin teknik özellikleri sebebiyle 5684 sayılı Kanunda yer alan suçlar ve sigortacılık mevzuatından kaynaklanan uyuşmazlıklara ilişkin yargılamanın uzman mahkemelerce yapılmasını teminen 5684 sayılı Kanuna 36/A maddesi eklenmektedir.

MADDE 37- Madde ile 5684 sayılı Kanuna geçici 10 uncu ve geçici 11 inci maddeler eklenmektedir Geçici 10 uncu madde ile 5684 sayılı Kanuna eklenen 33/B maddesi ile getirilen esasların mevcut işlemlere ne surette uygulanacağı hükme bağlanmaktadır.

Geçici 11 inci madde ile 5684 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin onuncu fıkrasında yapılan değişikliğe uyum sağlanabilmesi amacıyla geçiş süreci öngörülmektedir.

MADDE 38- Madde ile 5737 sayılı Vakıflar Kanununun sermayesinin yüzde ellisinden fazlası Vakıflar Genel Müdürlüğüne veya mazbut vakıflara ait işletme ve iştiraklerin; kurumlar vergisi matrahının yüzde onunun, yeterli geliri bulunmayan mazbut vakıflara ait vakıf kültür varlıklarının onarımında kullanılmak üzere Genel Müdürlüğe aktarılmasına dair 28 inci maddesinin ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmaktadır.

MADDE 39- 1981 yılı sonlarına doğru yaşanan bankerlik krizinin etkin ve sağlıklı bir şekilde yönetilebilmesi için; 14/1/1982 tarihli ve 35 sayılı Ödeme Güçlüğü İçinde Bulunan Bankerlerin İşlemleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 26/3/1982 tarihli ve 2644 sayılı Ödeme Güçlüğü İçinde Bulunan Bankerlere ve Bunlarla İlgili Kişilere Uygulanacak Ceza Hükümleri Hakkında Kanun ve 11/8/1983 tarihli ve 2874 sayılı Tasfiye Halindeki Bankerlerin Tasfiyelerinin Hızlandırılması Hakkında Kanun yürürlüğe konulmuştur.

26/4/2007 tarihli ve 5637 sayılı Uygulama İmkânı Kalmamış Bazı Kanunların Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun ile 2644 ve 2874 sayılı kanunlar yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde ile 14/1/1982 tarihli ve 35 sayılı Ödeme Güçlüğü İçinde Bulunan Bankerlerin İşlemleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin uygulanma alanı kalmadığından yukarıda belirtilen kanunlara paralel olarak yürürlükten kaldırılması öngörülmektedir.

MADDE 40- Madde ile görev zararı uygulamasında yaşanan sorunların giderilmesi amacıyla 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 35 inci maddesi yeniden düzenlenmektedir.

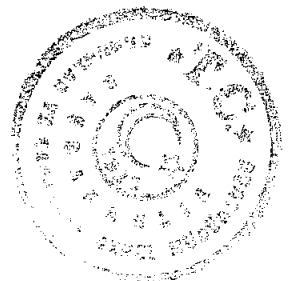
MADDE 41- Madde ile 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararname kapsamındaki KİT'lere ilave olarak; Hazinesin pay sahibi olduğu diğer işletme, şirket ve bankaların Hazineye tekabül eden temettü tutarları ile diğer öz kaynaklarının tamamının veya bir kısmının ilgili işletme, şirket ve bankanın ödenmemiş sermayesine ve/veya görev zararı alacaklarına mahsup edilebileceği hususu düzenlenmektedir.

Söz konusu düzenleme gerek daha önceki yıllara ilişkin bütçe kanunlarında gerekse de 2013 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununda da yer almaktadır. Bu bağlamda, 233 sayılı KHK'ya anılan hükmün eklenmesiyle her yıl yayımlanacak bütçe kanunlarında bundan böyle bu konuda bir düzenleme yapılmasına gerek kalmayacaktır.

MADDE 42- 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 35 inci maddesinde yapılan düzenleme çerçevesinde 35 inci maddenin mevcut (6) numaralı fıkrasında yer alan düzenleme kanun yapım tekniğine uygun olarak geçici 10 uncu madde olarak düzenlenmektedir.

MADDE 43- Madde ile vakıflar tarafından kurulan yükseköğretim kurumlarının kamulaştırma yoluyla taşınmaz edinmemeleri düzenlenmektedir.

MADDE 44- Madde ile Türk siyasi hayatı açısından taşıdığı önem dikkate alınarak projelendirilen ve bu kapsamda Kültür ve Turizm Bakanlığına tahsis edilen Yassıada ile Sivriada'da yapılacak kültürel ve turizm amaçlı yatırım ve hizmetlerin Yap-İşlet-Devret modeli çerçevesinde yaptırılması öngörülmektedir.

Her iki adada bütünlük içinde yaptırılması planlanan proje kapsamındaki yatırım ve hizmetlerin niteliği dikkate alınarak söz konusu projenin amaçlanan süre ve şekilde gerçekleştirilebilmesi için bu yatırım ve hizmetlerin kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına veya üst kuruluşlarına doğrudan görevlendirme suretiyle yaptırılması konusunda Kültür ve Turizm Bakanlığına yetki verilmektedir.

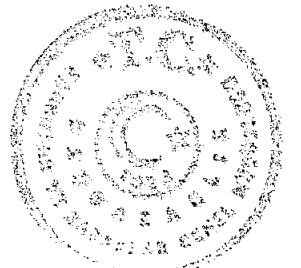
Ayrıca, söz konusu proje kapsamında Yassıada ve Sivriada'da yapılacak olan planlama, imar ve inşaat uygulamaları ile diğer düzenlemelerin 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanunu hükümlerine ve diğer mevzuatta yer alan kısıtlama ve prosedürlere tabi olmayacağı hüküm altına alınmaktadır.

MADDE 45- Madde ile;

- Mülkiyeti Hazineye ait olan ve kamu hizmetlerinde kullanılmak üzere Maliye Bakanlığınca ilgili kamu idarelerine tahsis edilen veya mülkiyeti diğer kamu idarelerine ait olan ve maliki kamu idarelerince yine aynı amaçla kullanılmak üzere başka kamu idarelerine tahsis edilen taşınmazlardan adına tahsis yapılan kamu idaresi dışında diğer üçüncü bir kamu idaresince kamu hizmetlerinin yerine getirilmesi için zorunlu olarak daha fazla ihtiyaç duyulan taşınmazların tahsislerinin kaldırılarak, bu taşınmazların daha çok ihtiyacı olan kamu idaresine tahsisi konusunda uygulamada ortaya çıkan sorunların ve hukuki ihtilafların önlenmesi ve bu ihtilafların kısa bir süre içinde yargıya intikal etmeden çözümlenmesi, bu şekilde kamu hizmetlerinin daha hızlı, etkin ve verimli bir şekilde yürütülmesi ve ayrıca, önemli bir kamu kaynağı olan kamu taşınmazlarının daha yerinde, etkin ve ekonomik olarak kullanılması ve yönetilmesi amacıyla; tahsisli taşınmazlara hangi kamu idaresinin daha çok ihtiyacının olduğunun belirlenmesi ve bunların tahsislerinin kaldırılarak ihtiyacı olan kamu idaresine tahsisi konusundaki idari uyuşmazlıklarda nihai karar vermeye Maliye Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunun yetkili kılınması,

- Mahalli idareler hariç olmak üzere genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin, döner sermayelerin, fonların, özel kanunla kurulmuş diğer kamu idarelerinin (kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları hariç), kamu iktisadi teşebbüsleri ve bunların bağlı ortaklıkları ile müesseselerinin ve sermayesinin yüzde ellisinden fazlası kamuya ait diğer ortaklıklar ve şirketlerin mülkiyetinde ve tasarrufunda bulunan sosyal tesislerin ekonomiye kazandırılması amacıyla, bu tesislerin maliki idarelerin kendilerince, Maliye Bakanlığınca, Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca veya Toplu Konut İdaresi Başkanlığınca; işlemi yapacak idarenin mevzuatına göre ve bu mevzuatta belirtilen usullerle satılmak, kat/arsa karşılığı inşaat yaptırılmak, üzerlerinde sınırlı ayni hak tesis edilmek suretiyle veya diğer yöntemlerle değerlendirilmesine, değerlendirmenin hangi idare tarafından ve hangi yöntemle yapılacağına, Maliye Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca karar verilebilmesi öngörülmektedir.

MADDE 46- Hazine taşınmazlarının çok sayıda olmakla birlikte, farklı yerlerde ve parçalı olarak yer alması nedeniyle, üzerlerinde gerçekleştirilmesi planlanan geniş çaplı kamu hizmetleri için bu taşınmazların bir bütün olarak tasarruf edilmesi, paylı Hazine taşınmazlarının tek mülkiyete dönüştürülmesi, kamu hizmetlerini yerine getirilmesi amacıyla yapılması gereken kamulaştırma işlemlerinin bütçeye ilave yük getirmesi gibi bir çok konuda uygulamada bir takım sorunlarla karşılaşilmektedir.

Bu nedenle, madde ile Maliye Bakanlığı tarafından gerekli görülen durumlarda kamu hizmetlerinin daha nitelikli ve gereği gibi yapılabilmesi ve Hazine taşınmazlarının daha etkin ve verimli şekilde yönetilerek ekonomiye kazandırılabilmesi amacıyla, Hazinenin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar ile mülkiyeti gerçek ve tüzel kişilere ait taşınmazların trampa edilebilmesi suretiyle; önemli bir kamu kaynağı olan Hazine taşınmazlarının çok daha etkin, verimli ve yerinde bir şekilde yönetilmesi, değerlendirilmesi ve kullanılması amaçlanmıştır.

MADDE 47- 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun geçici 8 inci maddesi uyarınca, Devlete ait olan ve bu Kanun kapsamında kalan borçlarına karşılık olarak maddede belirtilen idarelerden Maliye Bakanlığınca satın alınan taşınmazların yine aynı madde uyarınca sadece merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerince görmekle yükümlü oldukları kamu hizmetleri için veya 4706 sayılı Kanunun ek 3 üncü maddesi kapsamında yatırım amacıyla kullanılmak üzere değerlendirilmesi mümkün olabildiğinden, uygulamada bu amaçlarla daha sonradan kullanılamayan taşınmazlar atıl kalabilmekte ve böylece hukuki ve idari ihtilaflar yaşanabilmektedir.

Madde ile;

- Bu taşınmazların 4706 sayılı Kanunun sadece ek 3 üncü maddesi kapsamında yatırım amacıyla kullanılmak üzere değerlendirilmesi uygulaması yerine 4706 sayılı Kanunda düzenlenen diğer amaçlarda da kullanılmak üzere değerlendirilmesi ve bu suretle bu taşınmazların da gerekli görülen hallerde diğer Hazine taşınmazları gibi kiralanması, üzerlerinde ön izin ve kullanma izni verilmesi, irtifak hakkı tesis edilmesi, satılması suretiyle ekonomiye kazandırılması yönelik düzenleme yapılması,

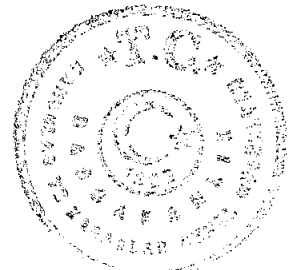
- Bu taşınmazların daha etkin ve verimli şekilde yönetilmesinin sağlanması ve böylece uygulamada karşılaşılan hukuki ve idari ihtilafların giderilmesi,

- Ayrıca, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce satın alınmış olan taşınmazlar hakkında da uygulama birliğinin sağlanabilmesi ve uygulamada karşılaşılan hukuki ve idari ihtilafların giderilmesi için bunların da 4706 sayılı Kanun kapsamında değerlendirilebilmesi, amaçlanmaktadır.

MADDE 48- Madde ile 29/5/1986 tarihli ve 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununun 2 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “Her türlü afetten” ibaresi “Her türlü acil durum ve afetten” şeklinde değiştirilerek, toplumun tamamının veya belli kesimlerinin normal hayat ve faaliyetlerini durduran veya kesintiye uğratan ve acil müdahaleyi gerektiren “acil durumların” da Kanunun kapsamına dahil edilmesi hükmüne bağlanmaktadır.

MADDE 49- Yürürlük maddesidir.

MADDE 50- Yürütme maddesidir.

**KAMU FİNANSMANI VE BORÇ YÖNETİMİNİN DÜZENLENMESİ HAKKINDA
KANUN İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI**

MADDE 1- 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Devlet dış borcu”, “Garantili imkân”, “Genel giderler” ve “Stratejik ölçüt” tanımları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, “İkraz ücreti” tanımından sonra gelmek üzere “Mutabakat Zaptı”, “Türev ürün” tanımından sonra gelmek üzere “Ulusal Fon”, “Ulusal yetkilendirme görevlisi”, “Uygulama birimi” ve “Yararlanıcı” tanımları eklenmiştir.

“Devlet dış borcu: Müsteşarlık tarafından; herhangi bir dış finansman kaynağından belirli bir itfa planına göre geri ödenmek üzere sağlanan finansman imkânları ile borç üstlenimi ve Hazine garantileri kapsamında üstlenilen her türlü malî yükümlülüğü,”

“Garantili imkân: Bu Kanun kapsamında sağlanan Hazine garantilerini,”

“Genel giderler: Devlet borcunun yürütülmesi ve yönetilmesi için yapılan kayıt ve tescil giderleri, kredi derecelendirme kuruluşlarına ödenen ücretler, avukatlık ücreti, müşavirlik ücreti, kur farkları, komisyon ödemeleri, gecikme faiz ve cezaları, Devlet iç borçlanma senetleri basım ve ilan giderleri ve benzeri tüm masraf ve giderler ile Müsteşarlık tarafından nakit, borç, alacak ve diğer hazine işlemleri kapsamında yaptırılan iş, işlem ve diğer hizmetler karşılığı ödenen ücret, masraf, komisyon ve benzeri giderleri,”

“Stratejik ölçüt: Borç, nakit ve risk yönetiminde esas alınacak olan ve genel risk/maliyet hedeflerini ifade eden gösterge ve kriterleri,”

“Mutabakat Zaptı: 30/1/2003 tarihli ve 4802 sayılı Kanunla onaylanması uygun bulunan ve 24/2/2003 tarihli ve 2003/5313 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla onaylanan Ulusal Fon’un Kurulmasına İlişkin Mutabakat Zaptını,”

“Ulusal Fon: Mutabakat Zaptında tanımlanan ve Hazine Müsteşarlığı bünyesinde Avrupa Birliği fonlarının aktarıldığı birimi,”

“Ulusal yetkilendirme görevlisi: Mutabakat Zaptına göre Ulusal Fona başkanlık eden görevliyi,”

“Uygulama birimi: Avrupa Birliğinden sağlanan fonların, ihaleye çıkmak, sözleşme ve ödeme yapmak, muhasebe ve raporlama işlemlerini yürütmek suretiyle kullanımından sorumlu olan birimleri,”

“Yararlanıcı: Avrupa Birliği malî işbirliği kapsamında program ve proje yürüten özel veya kamu kurum ve kuruluşlarını,”

MADDE 2- 4749 sayılı Kanunun 7/A maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve mevcut fıkralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

“Bu Kanun kapsamındaki halka açık olmayan kurum ve kuruluşlara ait taşınır ve taşınmazlar ile kullanma, yararlanma, işletme ve sair haklar gibi maddî olmayan varlıklara ilişkin, ilgili kurumların görüşleri alınarak alım, satım, geri alım, kiraya verme, geri kiralama, bedelli veya bedelsiz devir ve benzeri işlemleri mevzuatta yer alan şekil kurallarına tâbi olmaksızın tesis etmeye ve bu işlemleri aynı usûle tâbi olarak yapmak üzere 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun kuruluş, tescil, denetleme, sermaye, tasfiye ve işleyişe ilişkin hükümlerine bağlı olmaksızın özel hukuk tüzel kişiliğini haiz varlık kiralama şirketleri kurmaya veya özel hukuk tüzel kişiliğini haiz varlık kiralama şirketleri kurmak üzere kamu

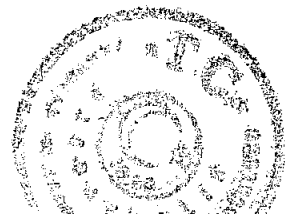
sermayeli kurumları görevlendirmeye Bakan yetkilidir. Bu şirketler söz konusu taşınır ve taşınmazlar ile maddî olmayan varlıklara dayalı olarak, hasılatı Müsteşarlığa aktarılacak üzere yurt içi ve yurt dışı piyasalarda kira sertifikası ihraç edebilir. Bu ihraçlara konu olan varlıklar üzerinde, ihracın vadesi süresince ihraç koşullarına aykırı herhangi bir hukukî işlem tesis edilemez. Bu husus, ilgili taşınmazın tapu kütüğüne şerh edilir. İlgili kurumlar, bu madde kapsamındaki varlık kiralama şirketlerinin bu madde kapsamındaki taşınır ve taşınmazlar ile haklar ve diğer maddî olmayan varlıklarda tasarruf etmesini teminen tapu siciline değişiklik dâhil gerekli her türlü işlemleri münhasıran Müsteşarlığın yazılı başvurusu üzerine gerçekleştirirler. Bu fıkra kapsamındaki işlemlere konu olan kamu varlıklarının kullanımıyla ilgili bakım, onarım, işletme, inşaat ve benzeri iş ve işlemler ilgili kurum ve kuruluşlar tarafından yapılır ve buna ilişkin harcamalar kendi bütçelerinden karşılanır. Bu fıkra kapsamındaki kira sertifikaları, 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanunu ve sermaye piyasası mevzuatı bakımından Müsteşarlık tarafından ihraç edilen menkul kıymetlere ilişkin olarak ilgili mevzuatta yer alan usûl ve esaslara tâbidir. Bu sertifikalar, 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun uygulamasında teminat olarak kabul edilir.”

“Bakan tarafından kurulmasına karar verilen ve tamamı Hazine Müsteşarlığına ait olan varlık kiralama şirketlerinin denetimi Hazine Müsteşarlığının denetimi çerçevesinde yapılır. Bu şirketler, 6102 sayılı Kanun, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ve ilgili diğer mevzuat uyarınca defter tutma ve diğer yükümlülüklerden muaftır. Bu şirketlere, 18/5/2004 tarihli ve 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanunu, 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ve 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname hükümleri uygulanmaz. Bu madde kapsamında kurulan varlık kiralama şirketlerine ait her türlü taşınmazlar 9/5/2012 tarihli ve 6305 sayılı Afet Sigortaları Kanunu ile ihdas edilen zorunlu deprem sigortasına tâbi değildir. Bu madde kapsamında kurulan varlık kiralama şirketlerine ait mallar ve her çeşit varlıklar, ceza ve takip hukuku başta olmak üzere ilgili diğer mevzuat uygulaması bakımından devlet malı hükümlerine tâbidir. Bu madde uyarınca yapılacak kiralama işlemleri, 11/1/2011 tarihli ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun kira sözleşmelerine ilişkin hükümlerine tâbi değildir ve söz konusu işlemler hakkında bu madde uyarınca taraflar arasında düzenlenecek sözleşme hükümleri uygulanır.”

MADDE 3- 4749 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesi ve dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, altıncı fıkrasında yer alan “yatırım harcamalarına kıyasla öncelikli olarak” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

“Hazine garantileri ile lehine garanti sağlanan taraftan verilecek her garanti için bir defaya mahsus olmak kaydıyla garanti edilen tutarın yüzde birine kadar garanti ücreti alınır.”

“Hazine garantilerinin verilmesine ilişkin olarak garanti ücretinin belirlenmesi, garantinin değerlendirilmesi, bütçeleştirilmesi, riskin sınırlandırılması ve paylaşımı ile garantiye ilişkin bilgilerin kamuoyuna açıklanması ve garanti edilen tutarın tespit edilmesi de dâhil olmak üzere bu hususlara ilişkin usûl ve esaslar Müsteşarlık tarafından hazırlanacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 4- 4749 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin yedinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “krediler” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile Müsteşarlığın garantisi altında uluslararası sermaye piyasalarında gerçekleştirilen tahvil ihraçları” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 5- 4749 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin birinci fıkrasına “kaynaklanan ödemeler” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile nakit, borç, alacak ve diğer Hazine işlemleri kapsamında yaptırılan iş, işlem ve diğer hizmetler karşılığı ödenecek ücret, masraf, komisyon ve benzeri tutarlar” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 6- 4749 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Hesaptaki tutarlar nemalandırılır. Nemalandırmanın şartları Müsteşarlık ile Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası tarafından müştereken tespit olunur.”

MADDE 7- 4749 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“7/A maddesi kapsamında gerçekleştirilecek işlemler ve ihraç edilecek kira sertifikaları ile kira sertifikalarının ihracına ilişkin işlem ve kâğıtlar, damga vergisi ve harçlardan ve genel yönetim kapsamındaki kamu idareleri ile bu idarelere bağlı veya bu idareler nezdinde tesis edilen kuruluşlar tarafından döner sermaye ve sair isimler altında alınan ücretlerden müstesnadır.”

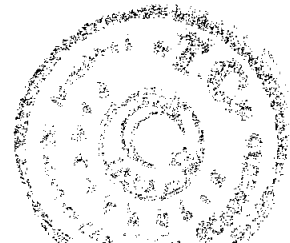
MADDE 8- 4749 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Hazine alacakları,” ibaresinden sonra gelmek üzere “diğer Hazine alacakları,” ibaresi ve maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Müsteşarlığa bağlı muhasebe birimleri hesaplarına kaydedilen menkul kıymetlerden hukukî takip kabiliyeti kalmayan veya ekonomik değeri bulunmayanların hesaplardan çıkarılmasına Bakan yetkilidir. Hesaplardan çıkarılan menkul kıymetler, 28/9/1988 tarihli ve 3473 sayılı Muhafazasına Lüzum Kalmayan Evrak ve Malzemenin Yok Edilmesi Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunda yer alan sürelerle tâbi olmaksızın Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğüne gönderilir.”

MADDE 9- 4749 sayılı Kanuna aşağıdaki maddeler eklenmiştir.

“Fonlara yapılacak aktarımlar

EK MADDE 1- Tam mükellef sermaye şirketlerine iştirak etmek suretiyle finansman sağlayan tüzel kişi ve girişim sermayesi fonları ile bireysel katılım yatırımcılarının yatırım yaptığı girişim şirketlerine eş finansman sağlayan ortak yatırım fonlarına kaynak sağlamak amacıyla kurulan üst fonlara Müsteşarlık tarafından taahhüt edilecek kaynağın üst sınırını ve niteliğini, kaynak aktarılacak üst fonların, üst fonlara bağlı alt fonların ve ortak yatırım fonlarının seçim kriterlerini, yatırım yapılabilecek alanları, denetimi, taahhüt edilen tutardan kaynaklanan her türlü ücret ve masrafın üst sınırlarını ve uygulamaya ilişkin diğer hususları Bakanlar Kurulu belirler.

Taahhüt edilen tutardan dönemler itibarıyla üst fona ödenecek miktarı belirlemeye ve aktarmaya Bakan yetkilidir. Kaynak taahhüdüne ilişkin ödeme Müsteşarlık bütçesine konulan ödenekten karşılanır.

Üst fonun ve/veya alt fonun tasfiyesi veya sona ermesi durumunda Müsteşarlık tarafından üst fona aktarılan kaynakların bakiye tutarı genel bütçeye gelir kaydedilir. Diğer kamu kurumları tarafından üst fonlara hibe olarak aktarılan paylardan kaynaklanan bakiye tutarlar da üst fon tarafından genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere Müsteşarlığın ilgili hesabına aktarılır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin olarak ortaya çıkabilecek tereddütleri gidermeye Bakan yetkilidir.

Ulusal Fonun kullanımı

EK MADDE 2- Avrupa Birliği organlarıyla akdedilen ve usulüne göre yürürlüğe konulan anlaşmalar çerçevesinde, Türkiye tarafından sağlanacak eş finansman ile Avrupa Komisyonuna yapılacak iade, kur farkı, gecikme faizi ve benzeri nedenlerden doğabilecek finansman ihtiyaçları, yararlanıcılar tarafından sağlanır. Bu fıkra kapsamındaki finansman, ulusal yetkilendirme görevlisinin talebi üzerine yararlanıcılar tarafından en geç otuz gün içinde Ulusal Fona aktarılır. Ulusal Fona aktarılan tutarlar, Mutabakat Zaptı ve Avrupa Komisyonu ile imzalanarak usûlüne göre yürürlüğe konulan diğer anlaşmalarda yer alan hükümler çerçevesinde kullanılır.

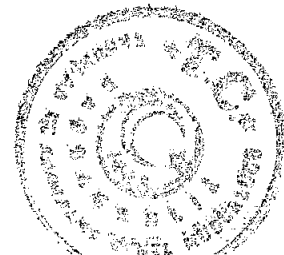
Yararlanıcıların birinci fıkra kapsamındaki yükümlülüklerini zamanında yerine getirmemeleri hâlinde, sözleşmeye bağlanmış projelere ilişkin olarak uygulama birimlerine aktarılması gereken tutarlar ile Avrupa Komisyonuna Ulusal Fon tarafından yararlanıcılar adına yapılacak ödemeler için ihtiyaç duyulan kaynak, Müsteşarlığın yılı bütçesine bu amaçla konulan ödenekten Ulusal Fona transfer edilir. Bu fıkra kapsamında yararlanıcılar adına yapılan ödemelerden doğan alacakların tahsilinde, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamı dışında kalan kurumlar için 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun, 5018 sayılı Kanuna ekli (II) ve (III) sayılı cetvellerde yer alan kurumlar için 29/6/1938 tarihli ve 3533 sayılı Umumî Mülhak ve Hususî Bütçelerle İdare Edilen Daireler ve Belediyelerle Sermayesinin Tamamı Devlete veya Belediye veya Hususî İdarelere Aid Daire ve Müesseseler Arasındaki İhtilâfların Tahkim Yolu Halli Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

Avrupa Komisyonu tarafından tahsis edilen fonların Ulusal Fona transferinde gecikme yaşanması hâlinde, anlaşmalar çerçevesinde uygulama birimleri tarafından sözleşmeye bağlanan projelere ilişkin zorunlu aktarımlar için ihtiyaç duyulan kaynak, Müsteşarlığın yılı bütçesine bu amaçla konulan ödenekten Ulusal Fona transfer edilir. Avrupa Komisyonu tarafından Ulusal Fona aktarılmasını müteakip söz konusu fonlar genel bütçeye gelir kaydedilir.

Birinci fıkra kapsamında, 5018 sayılı Kanuna ekli (I) sayılı cetvelde yer alan kurumlarca Ulusal Fon hesaplarına aktarılan ancak kullanılmayan tutarlar, ilgili program kapandıktan sonra genel bütçeye gelir kaydedilir. Diğer kurum ve kuruluşlarca aktarılan ve kullanılmayan tutarlar ilgili kuruma iade edilir.

Malî işbirliği kapsamındaki program ve projelerin uygulanması sırasında uygulama birimleri tarafından gecikme cezası da dâhil olmak üzere yüklenicilerden tahsil edilen tutarlar, söz konusu program ve projelerin tamamlanmasını müteakip genel bütçeye gelir kaydedilir.

Ulusal Fon adına açılan Avrupa Birliği katkı hesapları dışındaki hesaplardan elde edilen nemalar her malî yıl sonunda genel bütçeye gelir kaydedilir.”

MADDE 10- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (c) bendine “faiz gelirleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 7/A maddesine göre kurulan varlık kiralama şirketleri tarafından ihraç edilen kira sertifikalarından elde edilen kira gelirleri,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 11- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 84- Avrupa Birliği organlarıyla akdedilen ve usûlüne göre yürürlüğe konulan anlaşmalar çerçevesinde proje karşılığı sağlanan hibeler, özel bir fon hesabında tutulur ve gelir olarak dikkate alınmaz. Söz konusu hibelerle gerçekleştirilecek projelere ilişkin olarak bu fondan yapılan harcamalar, gelir ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider ve maliyet olarak dikkate alınmaz. Proje sonunda herhangi bir şekilde harcanmayan ve iade edilmeyen tutarın kalması hâlinde bu tutar gelir kaydedilir.

Birinci fıkra çerçevesinde sağlanan hibelerle finanse edilen yıllara sâri inşaat ve onarım işlerine ilişkin ödemeler üzerinden ve yaptıkları serbest meslek işleri dolayısıyla bu işleri icra edenlere yapılan ödemelerden, fon hesabından yapılan harcama tutarları ile sınırlı olmak üzere, 94 üncü maddenin birinci fıkrasının (2) ve (3) numaralı bentleri ile 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi ve 30 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri uyarınca vergi kesintisi yapılmaz.”

MADDE 12- 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun 18 inci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun 414 üncü maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi ile 428 inci maddesi Banka hakkında uygulanmaz.”

MADDE 13- 1211 sayılı Kanunun 23 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 23- Denetleme Kurulu, Genel Kurulca seçilecek dört üyeden oluşur. Denetleme Kurulu üyelerinin görev süreleri iki yıldır.

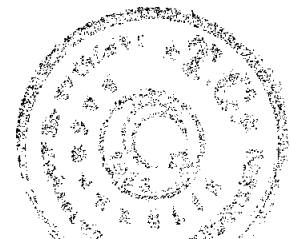
Denetleme Kurulu üyeliğine seçileceklerin yüksek öğrenim yapmış, bankacılık ve muhasebe alanında bilgi ve tecrübe sahibi olmaları şarttır.”

MADDE 14- 1211 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte görevde bulunan Denetleme Kurulu üyeleri, görev sürelerinin bitimine kadar görevlerini ifaya devam ederler.”

MADDE 15- 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “(a), (b), (s) ve (y)” ibaresi “(a), (b), (s), (y) ve (z)” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“z) 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 7/A maddesi kapsamında kira sertifikası ihracı işlemine konu olan binalar.”

MADDE 16- 1319 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “(a), (b), (f) ve (ı)” ibaresi “(a), (b), (f), (ı) ve (j)” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“j) 4749 sayılı Kanunun 7/A maddesi kapsamında kira sertifikası ihracı işlemine konu olan arazi ve arsalar.”

MADDE 17- 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 25- Mülga 2/1/1961 tarihli ve 196 sayılı Ekici Tütünleri Satış Piyasalarının Desteklenmesine Dair Kanun ile bu Kanuna dayanılarak yürürlüğe konulan Bakanlar Kurulu kararları uyarınca, Hazine nam ve hesabına yürütülen destekleme alımlarına ilişkin olarak Gayrimenkul A.Ş. tarafından yönetilen Tütün Destekleme Bilançosu, bilanço kalemlerinin anılan Şirket bilançosuna devri suretiyle tasfiye edilir.

Devir ve tasfiye işlemlerini takiben, Gayrimenkul A.Ş. bilançosunun aktifinde yer alan Hazineden olan destekleme alacakları ile devir işlemi öncesi Tütün Destekleme Bilançosunun pasifinde ticarî borçlar kaleminde yer alan borçlar karşılıklı olarak terkin edilir.

Bu kapsamda yapılan işlemler nedeniyle oluşan gelir ve giderler kurum kazancının tespitinde dikkate alınmaz. Devir ve terkin işlemleri nedeniyle yapılan işlemler harçtan, düzenlenen kağıtlar damga vergisinden müstesnadır.”

MADDE 18- 9/12/1994 tarihli ve 4059 sayılı Hazine Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve (c) bendinde yer alan “finansmanı dış kredilerle sağlanan projelerle ilgili ithalata ilişkin izinleri vermek,” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

“d) Malî Sektörle İlişkiler ve Kambiyo Genel Müdürlüğünün görevleri;

1) Kambiyo borsaları, bireysel katılım sermayesi ve Türk parasının kıymetini koruma ile ilgili konularda mevzuatı hazırlamak, uygulamak, ilgili kuruluşlarda uygulanmasını izlemek, yönlendirmek ve denetimini sağlamak, bu mevzuatın Avrupa Birliği mevzuatı ile uyum çalışmalarını yürütmek,

2) Kambiyo politikalarına ilişkin esasları düzenlemek, kambiyo politikalarının uygulanması ile ilgili konularda Müsteşarlık ile Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası ilişkilerini kurmak,

3) Malî sektöre ilişkin iç ve dış gelişmeleri izlemek, değerlendirmek, malî sektörü geliştirici ve finansal istikrarı güçlendirici çalışmalar yapmak,

4) Finansal düzenleyici ve denetleyici kurumlar ve borsalarla işbirliği yapmak,

5) Müsteşarlıkça verilecek benzeri görevleri yapmaktır.”

MADDE 19- 4059 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “Petrol Kanununun vergi dışında kalan hükümleri ile” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 20- 4059 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde yer alan “Müsteşar Yardımcısı” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Kurul Başkanı” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 21- 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 49 uncu maddesinin sekizinci fıkrasında yer alan “Hazine Müsteşarlığından” ibaresi “Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığından”, “Hazine Müsteşarlığı” ibaresi “Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 22- 4447 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Bu maddenin yayımı tarihinden önce Sosyal Güvenlik Kurumundan İşsizlik Sigortası Fonuna bu Kanun hükümleri kapsamında aktarılan tutarlar ile Hazine Müsteşarlığından İşsizlik Sigortası Fonuna aktarılan devlet payı tutarlarına ilişkin fazla ve/veya eksik ödeme yapıldığının tespit edilmesi hâlinde taraflar yükümlülüklerini faizsiz olarak yerine getirir.”

MADDE 23- 1/6/2000 tarihli ve 4572 sayılı Tarım Satış Kooperatif ve Birlikleri Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- Birliklerin 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun kapsamında takip edilenler de dâhil olmak üzere, 1/5/2000 tarihinden sonra Destekleme ve Fiyat İstikrar Fonu Gider Hesabından ilgili mevzuat uyarınca kullandıkları krediler ile bu kredilere T.C. Ziraat Bankası carî faizi veya TEFE/ÜFE aylık değişim oranından düşük olanı basit usulde uygulanmak suretiyle hesaplanarak eklenecek tutarın, bu maddede belirtilen hükümler uyarınca ödenmesi şartıyla, söz konusu kredilere ilişkin olarak bu maddenin yayımı tarihine kadar uygulanan faiz, cezaî faiz, gecikme faizi, gecikme zammı gibi fer’i alacakların tamamının tahsilinden vazgeçilir.

Tahsilinden vazgeçilen tutarlar birlikler tarafından kurum kazancına dâhil edilmez, bilançonun pasifinde özel bir hesapta izlenir ve bu hesapta izlenen tutarlar, Birliğin menfi gelir gider farklarından mahsup edilir.

Yeniden yapılandırmaya konu edilecek anapara tutarının belirlenmesinde, her bir Birliğin muhtelif tarihlerde kullandığı ve bakiyesi bulunan kredi toplamından, varsa yapılan ödemeler düşüldükten sonra elde edilecek tutar esas alınır.

Yeniden yapılandırmadan faydalanılabilmesi için ilgili Birlik tarafından 6183 sayılı Kanun kapsamında takip edilen borçlar için ilgili vergi dairelerine, 6183 sayılı Kanun kapsamında takip edilmeyen borçlar için ise T.C. Ziraat Bankasının ilgili şubelerine, bu maddenin yayımı tarihinden itibaren iki ay içinde başvuruda bulunulur. Süresi içinde başvuruda bulunulmayan borçlar için ilgili mevzuat uyarınca borç erteleme yapılmaz ve borç tutarları 6183 sayılı Kanun kapsamında takibe konu edilir.

Yeniden yapılandırılan tutar, bu maddenin yayımını izleyen yıl başlamak üzere eşit taksitler halinde yılda bir ödenir ve ödemeler en fazla onbeş yılda tamamlanır. Taksitlerin yıl içinde ödeneceği tarih, başvuru sırasında belirtilir. Yeniden yapılandırılmış olan borcun ilk taksit süresi içinde tamamen ödenmesi hâlinde, bu madde uyarınca yeniden hesaplanan faiz tutarlarından yüzde yirmibeş oranında indirim uygulanır. Yeniden yapılandırılan tutara taksit döneminde herhangi bir faiz uygulanmaz.

6183 sayılı Kanun kapsamında takip edilen borçlardan bu madde çerçevesinde yeniden yapılandırılanlara ilişkin işlemler, ilgili vergi dairesince yürütülür. İlgili vergi dairesi veya T.C. Ziraat Bankası şubesi tarafından tahsil edilen tutarlar, iki iş günü içinde genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere T.C. Ziraat Bankası aracılığıyla Hazine Müsteşarlığının ilgili hesabına aktarılır.

Taksit tutarlarının vadelerinde kısmen veya tamamen ödenmemesi durumunda, ödenmeyen kısma 6183 sayılı Kanun ile belirlenen oranlarda gecikme zammı uygulanır. İki taksidin arka arkaya vadesinde ve tahakkuk eden gecikme zamları ile birlikte tam olarak ödenmemesi hâlinde yeniden yapılandırma işlemi iptal edilir ve birlikler ödedikleri tutar kadar bu madde hükmünden yararlanırlar. Kalan tutar 6183 sayılı Kanun kapsamında takibe konu edilir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usûl ve esaslar Bakanlar Kurulunca belirlenir.”

MADDE 24- 28/3/2001 tarihli ve 4632 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanununun ek 1 inci maddesinde yer alan “Devlet katkısı ve varsa getirilerinin” ibareleri “Devlet katkısı hesabındaki tutarın” şeklinde, “Devlet katkısı ve getirilerinden” ibareleri “Devlet katkısı hesabındaki tutarlardan” şeklinde, “Devlet katkısına ilişkin hesabındaki varsa hak kazanılmayan birikim tutarı” ibaresi “Devlet katkısı hesabındaki varsa hak kazanılmayan tutarlar” şeklinde, “Devlet katkısı ve getirileri” ibaresi “Devlet katkısı hesabındaki tutarlar” şeklinde, maddenin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Katılımcıların Devlet katkısına esas teşkil eden katkı paylarının doğru hesaplanmasından şirketler sorumludur. Haksız olarak yapıldığı tespit edilen Devlet katkısı, ödeme tarihinden itibaren 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 51 inci maddesinde belirtilen gecikme zammı oranına göre hesaplanan faiziyle birlikte 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre tahsil edilmek üzere emeklilik gözetim merkezi tarafından ilgili şirketin bağlı olduğu vergi dairesine bildirilir. Tahsil edilen tutarlar genel bütçeye gelir kaydedilir ve tahsilata ilişkin bilgi, vergi dairesince Müsteşarlığa iletilir.”

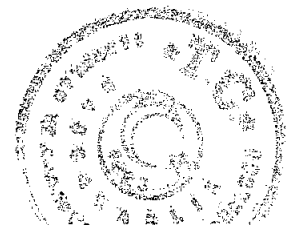
“Bu madde kapsamında; Devlet katkısının Müsteşarlıkça emeklilik gözetim merkezine, emeklilik gözetim merkezince şirketlere, şirketlerce katılımcıların hesaplarına ödenmesi yahut hak kazanılmayan tutarların şirketlerce geri ödenmesi için Müsteşarlıkça tanımlanan azamî ikişer iş günlük işlem süreleri için emeklilik gözetim merkezi ve şirketlerden nema talep edilmez. Emeklilik gözetim merkezi tarafından gerçekleştirilen işlemler için Müsteşarlıkça emeklilik gözetim merkezine ücret ödenmez.”

MADDE 25- 4632 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin beşinci fıkrasına birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Müsteşarlıkça uygun görülen programlı geri ödeme tutarları hariç, aktarım tarihinden itibaren üç yıl içinde katılımcı tarafından malûliyet ve ölüm haricindeki bir nedenle, aktarılan birikimlerin bir kısmının veya tamamının alınarak sistemden çıkılması durumunda, aktarım nedeniyle istisnadan yararlanan tutar üzerinden % 3,75 oranında gelir vergisi tevkifatı yapılır.”

MADDE 26- 24/4/2003 tarihli ve 4853 sayılı Çalışanların Tasarruflarını Teşvik Hesabının Tasfiyesi ve Bu Hesaptan Yapılacak Ödemelere Dair Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce açılanlar da dâhil olmak üzere birden fazla kurum hasım gösterilerek açılan davalarla ilgili olarak mahkemelerce Hazine Müsteşarlığı ve Sosyal Güvenlik Kurumu aleyhine hüküm altına alınan tutarlar Hazine Müsteşarlığı tarafından ödenir.

Bu madde kapsamında kişilere yapılmış ve yapılacak ödemeler ile yargılama giderleri ve avukatlık ücretlerine ilişkin tutarlar, 8 inci madde kapsamında Sosyal Güvenlik Kurumunca asıl sorumlu olan işverenlerden tahsil edilerek Hazine Müsteşarlığının ilgili hesabına aktarılır. Asıl sorumlu işverenin il özel idareleri ve belediyeler ile bu idarelere bağlı kuruluşlar ve bunlara ait tüzel kişiler olması hâlinde Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından yapılacak tahsilat işlemlerinde 2/7/2008 tarihli ve 5779 sayılı İl Özel İdarelerine ve Belediyelere Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanunun 7 nci maddesinin ikinci fıkrası hükmü uygulanır.

Çalışanların Tasarruflarını Teşvik Hesabı ile ilgili olarak tahsil edilen ancak bazında hak sahipleri belirlenemediğinden Sosyal Güvenlik Kurumu hesaplarında bekletilen tutarlar, Genel Bütçeye gelir kaydedilmek üzere Hazine Müsteşarlığının ilgili hesabına aktarılır. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra yapılacak tahsilatlar için de bu fıkra hükmü uygulanır.”

MADDE 27- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“İç denetçi kadrolarına atanma

GEÇİCİ MADDE 21- Merkezî yönetim kapsamındaki idarelerde mesleğe yarışma sınavıyla girip yeterlik sınavında başarılı olan ve başvuru tarihi itibarıyla yardımcılıkta geçen süre dahil, denetçi, müfettiş, kontrolör, sigorta denetleme uzmanı, sigorta denetleme aktüeri ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 152 nci maddesinin “II-Tazminatlar” kısmının “A- Özel Hizmet Tazminatı” bölümünün (ğ) bendinde yer alanlardan merkez teşkilatına ait uzman unvanlı kadrolarda en az beş yıl çalışmış olanlar, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olmak şartıyla, kamu idarelerinin iç denetçi kadrolarına 31/12/2014 tarihine kadar atanabilirler.

Bu Kanun kapsamındaki idarelerde mesleğe yarışma sınavıyla girip yeterlik sınavında başarılı olan ve başvuru tarihi itibarıyla yardımcılıkta geçen süre dâhil malî hizmetler uzmanı olarak en az beş yıl çalışmış olanlar, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olmak şartıyla, kendi idareleri, yükseköğretim kurumları ve mahalli idarelerin iç denetçi kadrolarına 31/12/2014 tarihine kadar atanabilirler.

Mesleğe yarışma sınavıyla girip yeterlik sınavında başarılı olan ve başvuru tarihi itibarıyla yardımcılıkta geçen süre dâhil il eğitim denetmeni, muhasebe denetmeni, milli emlak denetmeni, sosyal güvenlik denetmeni veya mahalli idarelerde müfettiş olarak en az beş yıl çalışmış olanlar, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olmak şartıyla, yükseköğretim kurumları ve mahalli idarelerin iç denetçi kadrolarına 31/12/2014 tarihine kadar atanabilirler.

Geçici 5 inci ve geçici 16 ncı maddelere göre atanan iç denetçiler, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olmak şartıyla, diğer idarelerin iç denetçi kadrolarına 31/12/2014 tarihine kadar naklen atanabilirler. Bunlar, daha önce kendilerine verilen Kamu İç Denetçi Sertifikalarını kullanmaya devam ederler.

Bu Kanun kapsamındaki idarelerde başvuru tarihi itibarıyla öğretim üyesi, tabip, diş tabibi, eczacı, veteriner, biyolog, hukuk müşaviri, hazine avukatı, avukat, mühendis unvanlı kadrolarda en az beş yıl çalışmış olanlar, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olanlar, belirli dönemlerde yapılacak sertifika eğitimlerine 31/12/2015 tarihine kadar doğrudan katılabilirler. Bu eğitimler sonucunda yapılacak sınavlarda başarılı olanlar kamu idarelerinin iç denetçi kadrolarına atanabilirler ve bunlara atandıkları idarede geçerli Kamu İç Denetçi Sertifikası verilir. İdarelerin ihtiyaçlarını göz önünde bulundurarak bu fıkra da sayılan unvanlar dışında ilave unvanlar belirlemeye, mühendislerle ilişkin olarak lisans mezuniyetine göre bölüm şartı getirmeye, bu fıkra kapsamındaki sertifika eğitimleri ve sınavlarına ilişkin usûl ve esasları belirlemeye ve idarelerin özelliklerini göz önünde bulundurarak bu fıkra ya göre atanmaların bir başka idareye naklen atanmalarına ilişkin usûl ve esasları belirlemeye İç Denetim Koordinasyon Kurulu yetkilidir.

Birinci, ikinci ve üçüncü fıkralara göre atananlar İç Denetim Koordinasyon Kurulu koordinatörlüğünde Maliye Bakanlığı tarafından en az iki aylık sertifika eğitimine tabi tutulur ve eğitim tamamlandıktan sonra bunlara atandıkları idarede geçerli Kamu İç Denetçi Sertifikası verilir. Fiilen en az üç yıl iç denetçilik yaptıktan sonra İç Denetim Koordinasyon Kurulu tarafından belli dönemlerde yapılacak sertifika sınavına girerek başarılı olanlara, bu Kanun kapsamındaki bütün idarelerin iç denetçi kadrolarına naklen atanmalarına imkân verecek nitelikte Kamu İç Denetçi Sertifikası verilir. Bu maddeye aykırı bir şekilde iç denetçi kadrolarına atananların atamaları ile verilmiş ise Kamu İç Denetçi Sertifikası iptal edilir. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usûl ve esasları belirlemeye ve tereddütleri gidermeye İç Denetim Koordinasyon Kurulu yetkilidir.”

MADDE 28- 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 158 inci maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ancak, (e), (f), (j) ve (k) bentlerinde sayılan hâllerde hapis cezasının alt sınırı üç yıldan, adli para cezasının miktarı suçtan elde edilen menfaatin iki katından az olamaz.”

MADDE 29- 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun ek 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “özel hukuk” ibaresinden önce gelmek üzere “gerçek kişiler ve” ibaresi eklenmiş, sekizinci fıkrasında yer alan “bir özel hukuk” ibaresi “bir gerçek kişi veya özel hukuk” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 30- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“o) 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 7/A maddesine göre kurulan ve tamamı Hazine Müsteşarlığına ait olan varlık kiralama şirketleri.”

MADDE 31- 3/6/2007 tarihli ve 5684 sayılı Sigortacılık Kanununun 22 nci maddesinin ondokuzuncu fıkrasının ikinci ve üçüncü cümleleri yürürlükten kaldırılmış ve yirminci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(20) Sigorta eksperliği yapacakların niteliklerine; sigorta eksperlerinin sınıflandırılmasına, branşlar itibarıyla görev ve yetki alanlarının belirlenmesine; ruhsat, Levhaya kayıt ve faaliyete ilişkin usûl ve esaslar ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 32- 5684 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin onuncu fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(10) Bankalar ile özel kanunla kurulmuş ve kendisine sigorta acenteliği yapma yetkisi tanınan kurumlar hariç olmak üzere, sigorta acenteleri, bireysel emeklilik işlemleriyle ilgili aracılık ile Müsteşarlığın uygun göreceği diğer aracılık faaliyetleri dışında başka bir ticarî faaliyette bulunamaz.”

MADDE 33- 5684 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin;

a) Birinci fıkrasının sonuna “İlgili mevzuat ile zorunlu tutulan sigortalardan kaynaklanan bu fıkra kapsamındaki uyuşmazlıklar için ilgili kuruluş sigorta tahkim sistemine üye olmasa dahi hak sahipleri bu bölüm hükümlerine göre tahkim usûlünden faydalanabilir. Sigorta tahkim sistemine üye olmayan kuruluşlar bakımından Sigorta Tahkim Komisyonu giderlerine katılım Hazine Müsteşarlığınca ayrıca belirlenir.” ibaresi eklenmiştir.

b) Onikinci fıkrasının ikinci ve üçüncü cümleleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve üçüncü cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Beşbin Türk Lirasının altındaki uyuşmazlıklar hakkında verilen hakem kararları kesindir. Beşbin Türk Lirası ve daha üzerindeki uyuşmazlıklar hakkında verilen hakem kararlarına karşı kararın Komisyonca ilgiliye bildiriminden itibaren on gün içinde bir defaya mahsus olmak üzere Komisyon nezdinde itiraz edilebilir.”

“İtiraz talebinde bulunmak için bu madde uyarınca belirlenen başvuru ücretinin Komisyona yatırılması şarttır. İtiraz üzerine hakem kararının icrası durur. İtiraz talebi münhasıran bu talepleri incelemek üzere Komisyon tarafından teşkil edilen hakem heyetlerince incelenir. İtiraz talebi hakkında işin heyete intikalinden itibaren iki ay içinde karar verilir. Beşbin Türk Lirası ve daha üzerindeki uyuşmazlıklar hakkında verilen hakem kararları bu madde uyarınca süresinde itiraz başvurusunda bulunulmaması hâlinde kesinleşir. Bu uyuşmazlıklar hakkında bu madde uyarınca yapılan itiraz üzerine verilen karar kesindir. Kırkbın Türk Lirasının üzerindeki uyuşmazlıklar hakkında itiraz üzerine verilen kararlar için temyize gidilebilir.”

MADDE 34- 5684 sayılı Kanunun 31/B maddesinin yedinci fıkrasına ikinci cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu surette tespit edilen katılım paylarının Sigorta Bilgi ve Gözetim Merkezi giderlerini karşılamaması durumunda bu madde uyarınca yayımlanacak yönetmelikte belirlenecek usûl ve esaslar dâhilinde Birlik Yönetim Kurulunca üye şirketlerden ayrıca katılma payı talep edilebilir.”

MADDE 35- 5684 sayılı Kanuna 33/A maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Hak sahiplerince aranmayan paralar

MADDE 33/B- (1) Özel hukuk hükümlerine tâbi sigortalar kapsamında hak sahiplerine ödenmesi veya iadesi gereken her türlü paranın ilgili mevzuat uyarınca zamanaşımına uğraması ve ilgili şirket veya özel kanun hükümleri dâhilinde sigorta faaliyetinde bulunan kuruluşlar tarafından hak sahibine ulaşılamaması hâlinde, anılan paralar yapılacak ilânı müteakiben ilgisine göre Güvence Hesabına veya özel kanun hükümlerine dayalı olarak kurulmuş bulunan kuruluşlara gelir kaydedilir.

(2) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usûl ve esaslar Müsteşarlıkça belirlenir.”

MADDE 36- 5684 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Görev ve yetki

MADDE 36/A- (1) Bu Kanunda tanımlanan veya atıfta bulunulan suçlardan dolayı yargılama yapmaya Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun ihtisas mahkemesi olarak görevlendireceği mahkemeler yetkilidir.

(2) Bu Kanun ve diğer ilgili kanunlar çerçevesinde sigorta yapan kuruluşlar ile sigorta ettirenler, sigorta sözleşmesinden menfaat sağlayanlar veya rücu edilenler arasında sigortacılık mevzuatından kaynaklanan uyuşmazlıklardan dolayı yargılama yapmaya Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun ihtisas mahkemesi olarak görevlendireceği mahkemeler yetkilidir.”

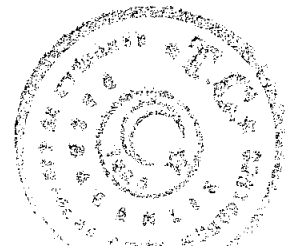
MADDE 37- 5684 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10- (1) 33/B maddesinin yürürlüğe girdiği tarihten önce hak sahiplerine ödenmesi veya iadesi gereken paralara ilişkin olarak anılan maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yürürlükte bulunan mevzuata göre tamamlanan işlemler geçerliğini korur. Bu kapsamda olup anılan maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yürürlükte bulunan mevzuata göre tamamlanmayan işlemler, 33/B maddesi hükümlerine göre sonuçlandırılır.

GEÇİCİ MADDE 11- (1) Bu maddenin yayımı tarihinden önce zorunlu sigortalar ve hayat sigortalarıyla sınırlı olarak kendilerine sözleşme yapma ve prim tahsil etme yetkisi verilen sigorta acenteleri bakımından 23 üncü maddenin onuncu fıkrasının bu maddeyi ihdas eden Kanunla değiştirilmeden önce yürürlükte bulunan hükümlerinin bu maddenin yayımından itibaren iki yıl süreyle uygulanmasına devam edilir.”

MADDE 38- 20/2/2008 tarihli ve 5737 sayılı Vakıflar Kanununun 28 inci maddesinin ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 39- 14/1/1982 tarihli ve 35 sayılı Ödeme Güçlüğü İçinde Bulunan Bankerlerin İşlemleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 40- 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 35 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Teşebbüslerin uygulayacakları fiyatlar ve görev zararı uygulaması

MADDE 35- 1. Teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıklar, işletmelerinde üretilen mal ve hizmet fiyatlarını tespitte serbesttirler.

2. Bakanlar Kurulu; teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıkları faaliyet alanlarıyla ilgili olarak görevlendirebilir veya ürettikleri mal ve hizmetlerin fiyatlarını tespit edebilir.

3. İkinci fıkra çerçevesinde Bakanlar Kurulunca teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıkların ürettikleri mal ve hizmetlerin fiyatlarının satış fiyatının altında tespit edilmesi veya teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıklara faaliyet alanları ile ilgili olarak görev verilmesi hâlinde söz konusu görevler ile ilgili bu kuruluşlara ödenecek görev zararı bedeli Hazine Müsteşarlığı bütçesine konulacak ödenekle karşılanır.

4. Görev zararı bedeline ilişkin hususlar ve bu bedelin hesaplanma yöntemi Bakanlar Kurulu Kararında açıkça belirtilir.

5. Her bir görev zararı uygulamasına ilişkin usûl ve esaslar Hazine Müsteşarlığınca ilgili Bakanlığın görüşü alınarak belirlenir.

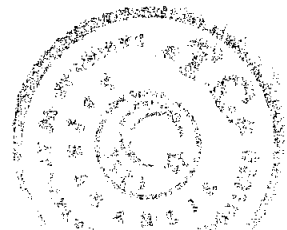
6. Görev zararı bedeli Hazine Müsteşarlığınca teşebbüs muhasebe kayıtları esas alınarak yapılacak inceleme sonucunda tespit edilir. Hazine Müsteşarlığının talebi üzerine, ilgili Bakanlık ve/veya diğer kamu kuruluşlarının denetim personeli incelemede görevlendirilebilir. Talep edilmesi hâlinde incelemeyle ilgili her türlü bilgi ve belgenin bir örneğinin teşebbüsçe denetim personeline sunulması ve gereken kolaylığın sağlanması zorunludur.

7. Bu madde uyarınca; teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıkların muhasebe kayıtlarına göre gerçekleşen görev zararı bedeli; teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıklar tarafından yapılacak ödeme talebine istinaden, Hazine Müsteşarlığı bütçesinde yer alan ilgili harcama tertiplerinden gider kaydedilerek ödenir. Bu ödemeler, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 35 inci maddesi hükümlerine tâbi değildir.

8. Altıncı fıkra kapsamında yapılan inceleme sonucunda hesaplanan görev zararı bedeli ile Hazine Müsteşarlığı bütçesinden yapılmış bulunan ödemeler arasında fark bulunduğu tespit edilmesi hâlinde taraflar yükümlülüklerini faizsiz olarak yerine getirir. Ancak, ilgili teşebbüs, müessese veya bağlı ortaklık tarafından yapılan talebin sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge ve işlemlere ilişkin tutarları da içerdiğinin tespiti hâlinde, bu belge ve işlemlere ilişkin olup Hazine Müsteşarlığı tarafından teşebbüse ödenmiş bulunan tutar, söz konusu ödemenin yapıldığı tarihten itibaren 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun çerçevesinde gecikme zammı oranında faiz uygulanarak tahsil edilir.”

MADDE 41- 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 36 ncı maddesinin altıncı ve yedinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“6. Maliye Bakanı, bu Kanun Hükmünde Kararnameye tâbi teşebbüslerin kârlarından Hazineye tekabül eden tutarları bu Kanun Hükmünde Kararnamede belirtilen kısıtlamalara tâbi olmaksızın, Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın teklifi üzerine genel bütçeye gelir kaydettirmeye yetkilidir.

7. Bu Kanun Hükmünde Kararnameye tâbi kamu iktisadî teşebbüsleri ile Hazinesin pay sahibi olduğu diğer işletme, şirket ve bankaların Hazineye tekabül eden temettü tutarları ile diğer öz kaynaklarının tamamı veya bir kısmı, ilgili teşebbüs, işletme, şirket ve bankanın ödenmemiş sermayesine ve/veya görev zararı alacaklarına mahsup edilebilir. Söz konusu mahsup işlemlerine Hazine Müsteşarlığının bağı olduğu Bakan; mahsup işlemlerini Hazine Müsteşarlığının teklifi üzerine bütçenin gelir ve gider hesaplarıyla ilişkilendirilmeksizin mahiyetlerine göre ilgili Devlet hesaplarına kaydettirmeye Maliye Bakanı yetkilidir.”

MADDE 42- 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş.’ye ait görev zararı

GEÇİCİ MADDE 10- 1. 12/12/2001 tarihli ve 2001/3372 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile önceki yıllar kararları kapsamında üretilen şekerin Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş.’nin özelleştirme programına alındığı tarih itibarıyla sözleşmesi ve bağlantısı yapılmış olan dâhilde işleme rejimi kapsamındaki satışlarıyla ihracatından doğan görev zararı bedeli, Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş. tarafından yapılacak ödeme talebine istinaden, Hazine Müsteşarlığı tarafından yapılacak incelemeyi müteakip, Hazine Müsteşarlığı bütçesinde yer alan ilgili harcama tertiplerinden gider kaydedilerek ödenir. Bu ödemeler, 5018 sayılı Kanunun 35 inci maddesi hükümlerine tâbi değildir.”

MADDE 43- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun ek 7 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Vakıflar tarafından kurulan yükseköğretim kurumları kamulaştırma yoluyla taşınmaz edinemez.”

MADDE 44- 8/6/1994 tarihli ve 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yaptırılması Hakkında Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

“**EK MADDE 2-** Kültür ve Turizm Bakanlığı, Yassıada ve Sivriada’da bu Kanun kapsamında, 4 üncü maddenin üçüncü fıkrasındaki düzenlemeye tabi olmaksızın, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına veya üst kuruluşlarına doğrudan sözleşme yapma suretiyle kültürel ve turizm amaçlı yatırım ve hizmetler yaptırabilir.

Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları veya üst kuruluşları, bu madde kapsamındaki yatırım ve hizmetleri kendileri yapabileceği gibi başka şirketler vasıtasıyla da yapabilirler. Daha önce yap-işlet-devret projesi üstlenmiş şirketler de bu madde kapsamında yeni bir proje yüklenebilir.

Yassıada ve Sivriada’da yapılacak olan planlama, imar ve inşaat uygulamaları ile diğer düzenlemeler 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanunu hükümlerine ve diğer mevzuatta yer alan kısıtlama ve prosedürlere tabi değildir”

MADDE 45- 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 2 nci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Mülkiyeti Hazineye veya kamu idarelerine ait olan taşınmazlardan bir kamu idaresine tahsisli olan ancak başka bir kamu idaresince kamu hizmetlerinin yerine getirilmesi için ihtiyaç duyulan taşınmazlardan fiilen kamu hizmetlerinde kullanılanlar dâhil olmak üzere, hangi kamu idaresinin taşınmaza daha çok ihtiyacının olduğunun belirlenmesi ve bunların tahsislerinin kaldırılarak ihtiyacı olan kamu idaresine tahsisi konusundaki idari uyumsuzluklarda nihai karar vermeye, Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Mahalli idareler hariç olmak üzere genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin, döner sermayelerin, fonların, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları hariç özel kanunla kurulmuş diğer kamu idarelerinin, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bunların bağlı ortaklıkları ile müesseselerinin ve sermayesinin yüzde ellisinden fazlası kamuya ait diğer ortaklıklar ve şirketlerin mülkiyetinde ve tasarrufunda bulunan tatil köyü, termal tesis, eğitim ve dinlenme kampları, eğitim, dinlenme ve spor tesisleri, misafirhane ve diğer sosyal tesislerin ekonomiye kazandırılması amacıyla, bu tesislerin maliklerinin kendilerince, Bakanlıkça, Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca veya Toplu Konut İdaresi Başkanlığınca; değerlendirme işlemini yapacak idarenin mevzuatına göre ve bu mevzuatta belirtilen usullere göre satılmak, kat/arsa karşılığı inşaat yaptırılmak, üzerlerinde sınırlı ayni hak tesis edilmek suretiyle veya diğer yöntemlerle değerlendirilmesine, değerlendirmenin hangi idare tarafından ve hangi yöntemle yapılacağına, Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca karar verilebilir.

Üçüncü fıkra kapsamındaki taşınmazların değerlendirilmesinden elde edilen gelirler, genel bütçeli idarelerde ilgili idarenin merkez muhasebe birimi hesaplarına aktarılır ve özel gelir kaydedilir. Özel gelir kaydedilen bu tutar karşılığında idare bütçesine münhasıran yatırım ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla ödenek kaydetmeye Maliye Bakanı yetkilidir. Özel bütçeli idarelerde bu gelirler muhasebe birimi hesaplarına aktarılır ve bütçelerine gelir olarak kaydedilir. İdareler bu gelirleri münhasıran yatırım ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde ödenek eklemek suretiyle kullanır. Diğerlerinde ise, elde edilen gelirler kendi mevzuatına göre muhasebe birimi hesaplarına aktarılarak bütçelerine gelir veya gelir olarak kaydedilir ve ilgili mevzuatına göre münhasıran yatırım ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla kullanılır. Değerlendirme işlemleri maliki idareler dışında diğer idarelerce yapılan taşınmazlar için yapılan masraflar aktarılacak gelirlerden düşülür.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye, uygulamayı yönlendirmeye ve izlemeye, uygulamada ortaya çıkacak tereddütleri gidermeye Bakanlık yetkilidir.”

MADDE 46- 4706 sayılı Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

“EK MADDE 4- Bakanlık tarafından gerekli görülen durumlarda kamu hizmetlerinin yerine getirilebilmesi veya Hazine taşınmazlarının daha etkin ve verimli şekilde yönetilmesi amacıyla, Hazinesin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar ile mülkiyeti gerçek ve tüzel kişilere ait taşınmazlar trampa edilebilir.”

MADDE 47- 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun geçici 8 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun ek 3 üncü maddesi” ibaresi “4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 48- 29/5/1986 tarihli ve 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununun 2 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “Her türlü afetten” ibaresi “Her türlü acil durum ve afetten” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 49- Bu Kanunun;

- a) 2 nci, 7 nci, 10 uncu, 15 inci, 16 ncı ve 30 uncu maddeleri 29/6/2012 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 - b) 33 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi yayımı tarihinden altı ay sonra,
 - c) 38 inci maddesi 27/2/2008 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 - ç) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,
- yürürlüğe girer.

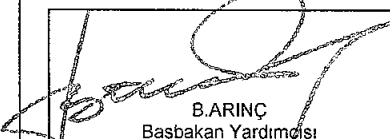
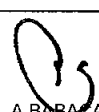
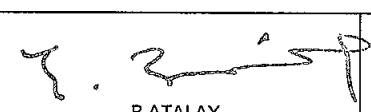
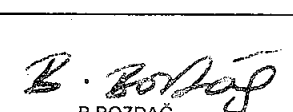
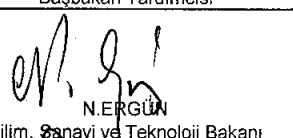
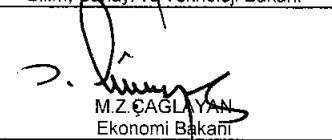
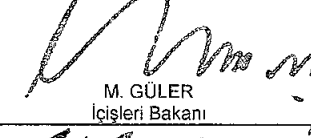
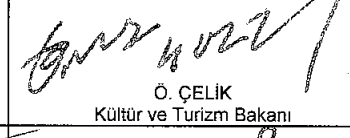
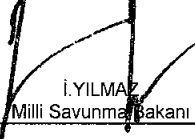
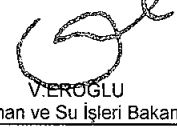
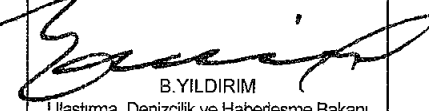
T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

T/ 518

MADDE 50-Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 B. ARINÇ Başbakan Yardımcısı	 A. BARAN Başbakan Yardımcısı	 B. ATALAY Başbakan Yardımcısı	 B. BOZDAĞ Başbakan Yardımcısı
 S. ERGİN Adalet Bakanı	 F. ŞAHİN Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı	 E. BAĞIŞ Avrupa Birliği Bakanı	 N. ERGÜN Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı
 F. ÇELİK Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı	 E. BAŞRAKTAR Çevre, Şehircilik ve İklim Bakanlığı	 A. DAVUTOĞLU Dışişleri Bakanı	 M. Z. ÇAĞLAYAN Ekonomi Bakanı
 T. YILDIZ Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı	 S. KILIÇ Gençlik ve Spor Bakanı	 M. M. EKER Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı	 H. YAZICI Gümrük ve Ticaret Bakanı
 M. GÜLER İçişleri Bakanı	 C. YILMAZ Kalkınma Bakanı	 Ö. ÇELİK Kültür ve Turizm Bakanı	 M. ŞİMŞEK Maliye Bakanı
 N. AVCI Millî Eğitim Bakanı	 İ. YILMAZ Millî Savunma Bakanı	 V. EROĞLU Orman ve Su İşleri Bakanı	 M. MÜEZZİNOĞLU Sağlık Bakanı
 B. YILDIRIM Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı			

Dosya No.

101-707

168